V

Silv. PRIER.

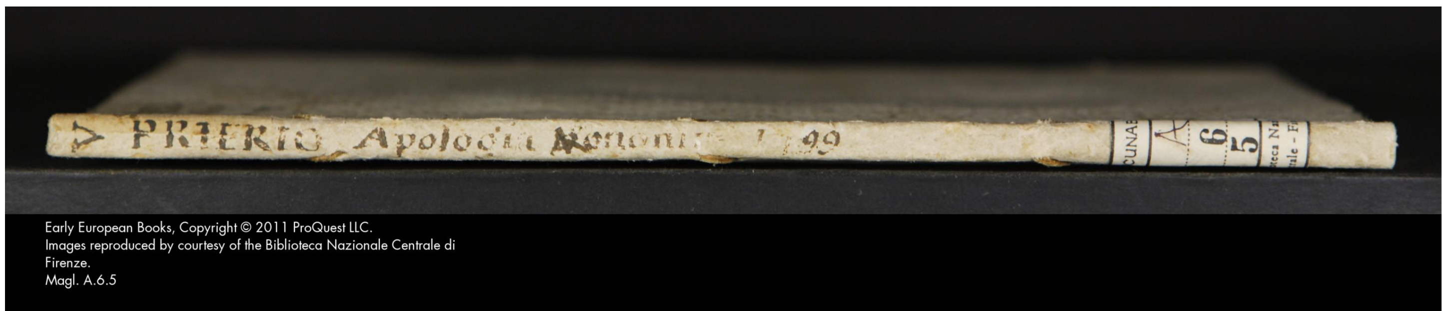
Apol. pro Dial.ª

Bonon: 1489:

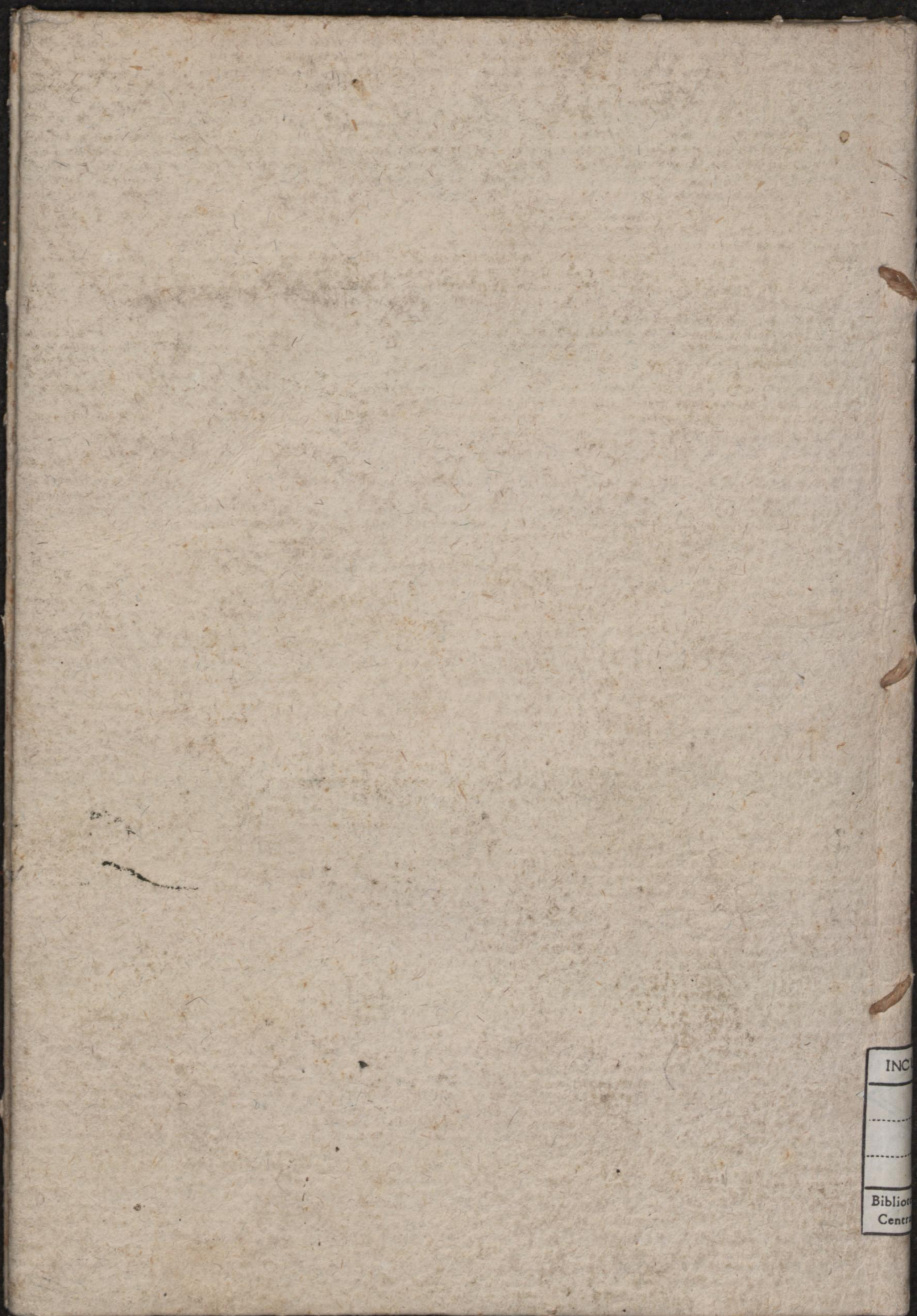
ABULI

Nazionale
Firenze

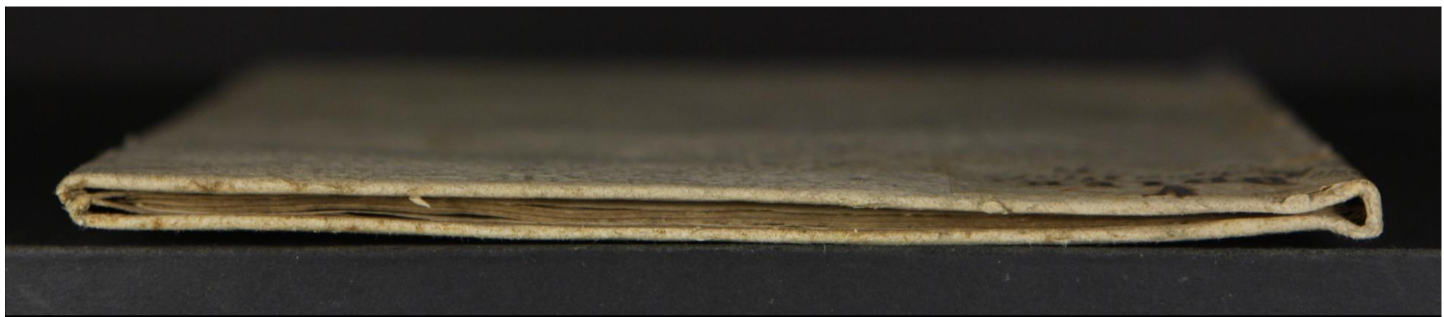
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

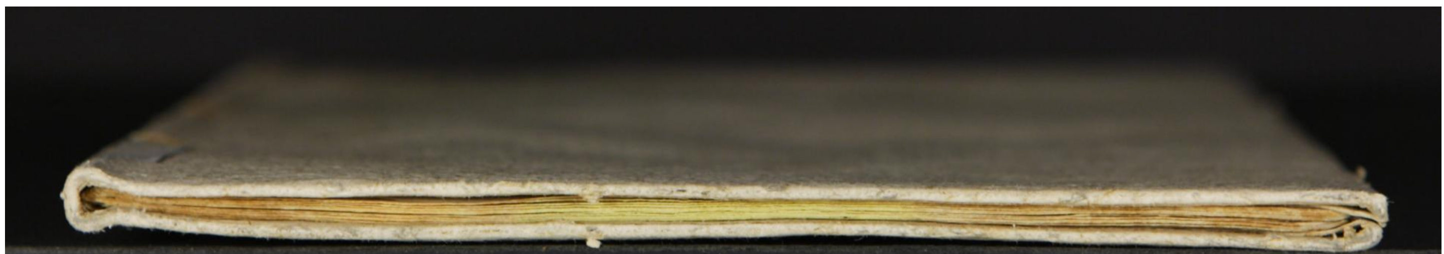
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

INCUNABULI
A
6
5
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

VIII

IX

A 6 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

-1499-

De Prierio Silvestri Apologia pro sua dialectica. Bononiae per Ugonem Rugerium 1499= in 4°.

Questa breve apologia del Prierio è indirizzata nella prima pagina ai suoi discepoli, e nella seconda ne viene l'opera a colonna in carattere semigotico con molti nessi doppi e scempia interpunzione col semplice registro, e piccola la prima iniziale. Termina colla sottoscrizione- Impressum Bononiae Per Ugonem Rugerium Sub Excellentissimo Domino Iohanne Bentivolo Foeliciter Regnante: Anno ab Incarnazione Domini Nostri Mcccclxxxxix die vero x Iulii.

Indi ne viene l'errata corrige e a tergo dell'ultima pagina ne vengono i seguenti versi di Fra Giovanni- Uladorp. al Lettore

Lector qui transis paulisper siste legasq;
Hoc opus insigne dubiosos solvere nexus.
Si cupis in Logicis: et scire intentio quid sit
Est labor egregij: Silvestri Prieriani
Felsinei Studij: patribusque dedicat almis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

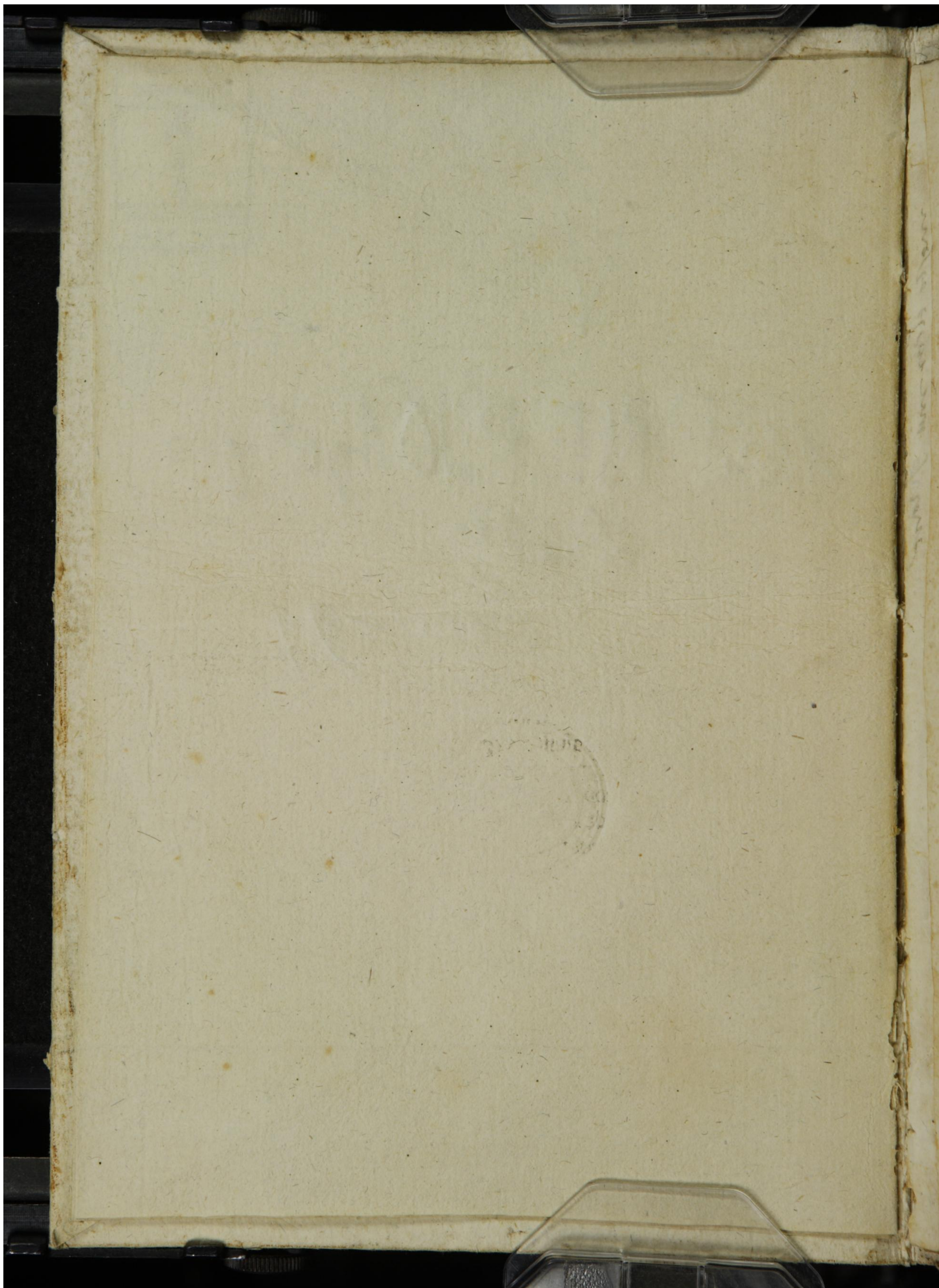
V

Silv. del PRIERIO Apol. per

Dial.

Bon. 1499

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

¶ Apologia magistri siluestri de prierio or. predic. in dialeticā suā cum explanatione clarissima totius materie intentionalis.

d Ilectis itē ⁊ eruditissimis discipulis suis in studiorum mr̄e bononia. Frater siluester de prierio salut. Cum diu a vobis desideratus tandem aduenissem frēs optimi: ⁊ in hoc almo gimnasio bononiensi. sacras lectiones adhuc aggredi non liceret/ q formatus bachalarius cursorq; deesset/ auiditate adeo sitibunda vt vix explicari posset intentionalē materiam. que in nostra dialetica est absoluta breuissime. vobis explanatum iri primū qdem verbo. demum vero ēt arundine flagitastis. Et qdem/ vt debeo/ votis vestris. pro ingeniolo proq; viribus inseruire constitui. sed in primis oro apologiolam. nō quidē ad inuidos/ quibus excusatio satis est nulla/ s; ad optimos quosq;. qui opusculis nostris letanī ⁊ guadent fecisse licuerit. Igitur porta tecum. i. epithoma in iohānē capolum pertranseo. qn̄ qdem illud meo nomini inscribendū noliz. nec oīo opus illud proprium verum adulterinum ⁊ alienum penitus dixerim. Neq; .n. illud ego castigaui ut mihi falso ascribitr̄. Argumentum quoq; magna ex pte meuz nō est. s; titulus nec nō epistola ipa insup ⁊ cohortatio ad lectorē exulla. Et non mō mendosuz. verum ⁊ sentētijs deprauatum est ⁊ vsq; adeo truncatum. vt plusq;. v. de triginta pagine desint Quo factū crediderim vt qd aureuz ⁊ clarissimum. meo originali teste. fuisset difficile. obscurum ⁊ trūcatum astruatur s; forte librarijs formandū integrum inuiolatum ⁊ in melius cōmutatū restituā. Interiz vero de nr̄a dialetica sermo sit nr̄. Mirantur. n. p plures. me de suppositionibus priusquā de enūtiationibus tractasse. maxime cū modū scie ⁊ non docēdi. me seruaturū in ipso exordio statim ꝓfitear. Est. n. vt aiunt ⁊ vt potius sentio. suppositio passio quidem termini simplicis. verum in ꝓpositione non extra. Ego vero id egi quia certū quidē est suppositionē propriam esse termini simplicis. sed vtrum in proposi-tione nec ne dubium. Unde diffinitiones ac regulas. sic sum moderatus. vt cū mea doctrina quisq; quā voluerit viam tueatur. Cuz. n. suppositio vsus termini sit hic quidem hunc vsum solum in propositione esse profitebitur. ille vero forte ēt extra. Nam si quempiā ad meditanduz de rosa excitare voluero. id ⁊ rosa ipsa subiecta oculis. ⁊ nomine eius illato auribus efficiam. Me vero in eo textu fuisse breuiorem. amici ⁊ mirantur ⁊ dolent. sed cogitent me textum excudisse. glosas autem reliquisse doctoribus Quāquam ipse textus obscurior sit. non quia breuis. sed quia mendosus ⁊ inusitatus est. maxime ijs qui uel sola terministarum figmenta. uel solam realistaruz vetustatem nouere. Fieri. n. non potest vt is qui. s. thomā ⁊ capreolum ⁊ herueum. ⁊ alios thomistas. vel mediocriter sit edoctus illa non capiat que de eorum fontibus sunt excerpta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Alij rursus dedecori meo fore asseuerant. q in albertucium tã patentia furta cõmisserim a quo insolubilia obligationesqꝫ subripui. Sed primum quidē quomodo fur censeri possum. qui in ipso limine ⁊ rursus in calce aliena. i. rea-listarum sophistarumqꝫ doctrinas me scribere non inficior. Maxime ve-ro cum textuariam grauitatem. auctores quosqꝫ citare non deceat. Nullus est preterea tractatus/ne capitulum vel regula dicam/in quo ꝑ plura ⁊ quidē/si loqui decet/egregie ⁊ nouiter excogitata conseruerim. Quia igitur in eo libel lo materia intentionalis inter cetera obscurior est. qua patefacta ē̄t alia clario-ra redduntur. cum olim effecerim textum. nunc vestri gratia glosas efficiam ⁊ quidem taliter vt quisqꝫ vel rudis ad tam ꝓfundam doctrinā ⁊ nostre dia-etice ru dimenta ocius assurgat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Queritur igitur quomō possit addescētioribꝰ mēs scti thō. ꝺclarari circa materiaꝫ intētionalē. Ad hoc aūt sic rn̄deo. Istā materiā a ꝑpo sito pertractasse sctm̄ thō. nullibi legi. Uiso tn̄ eo in. iiij. meth. lec. iij. ꝛ ꝺe po. q. vij ar. ij. ꝛ. i. q. iꝫ. ar. vij. ꝛ. i. di. ij. ꝛ in multis locis in qbus aliq̄ ꝺicit i cidēter. Et viso capolo in. i. di. xxiij. ꝛ herueo ꝺ intētionibꝰ. ꝛ fráciſco ꝺ pra to. ꝺico ꝙ hoc pōt incipiētibus ꝺclarari p tria ꝛ q̄rto addito satisfieri ēt pōt ꝑficiētibus. Primo igit ponā aliqs ꝺistinctiones. ꝛ ſo aliquas ꝺiffinitōes ꝛ tertio adducā aliquas auctes sancti thō. ꝛ p eas oñdā ꝙ alia ꝺicta sunt ad mētē eius. q̄rto ponaꝫ aliquas collationes inter herueū ꝛ capreolū. Quo ad primū assumo ꝑ fundamēto illud ꝺictū attriū ꝙ intellectus nr̄ est pura poā in gn̄e intelligibiliū. i. intellectus nr̄ sumptus ẜm suā eēntiā pcise nō ē intelligibilis. actiue nec passiue nisi in pōa remota. i. nō pōt aliud intelligere nec ēt pōt intelligi a nobis nisi supueniat ei aliqua forma faciēs ipsuꝫ intelligibilē actu actiue ꝛ passiue. ymo per se ipm̄ a nullo intellectu intelligibilis ē. quia ꝺeus illū nō nisi p eēntiā suā ītelligit: Angelus ꝯo p eēntiaꝫ suā ꝛ spēm. Omnis aūt alia substātia intellectualis p se ipaꝫ ab aliquo intellectu ē intelligibilis. i a ꝑprio cuius pōt ēe spēs intelligibilis ēt si sit creata ut angelica. Et ē simile ꝺe igne qui si sumat ẜm suā eēntiaꝫ pcise secluso calore nō pōt agere. i. calefacere ꝛ si pōt sentiri eē calidus. Est ēt simile ꝺe materia p̄ia q̄ si p impossibile esset sine oī forma nō posset agere. qꝛ si ꝑduceret formā vel ꝑpositu. nō ꝑduceret simile. si vero materiam crearet. nec pati salte ab agēte naturali qꝛ nō agit nisi p mo ū quē opꝫ suscipi in re quā ta. Et iō sicut illa est pura pōa in gn̄e sensibiliū. ita ē hic in gn̄e intelligibiliū. ¶ Hoc viso p̄ia ꝺistinctio sit hec In intellectu nr̄o a aliqd ꝺuplr̄. s. subiectiue ꝛ obiectiue. Subiectiue quidē est in eo omne accidens eius. Et illud est quadruplex. Primū ē spēs intelligibilis que ē similitudo rei impressa ab obiecto sensibili. mediantibus sensitiuis potētijs ꝛ virtute intellectus agētis. qua intellectus possibilis ē actu intelligibilis actiue ꝛ passiue. ita ꝙ ipsa ē p̄cipiū intellectionis sicut caloꝛ calefactionis. Secundū est ipsa operatio siue intellectio q̄ effectiue oꝛitur ab intellectu ꝛ specie intelligibili sicut calefactio ab igne ꝛ calore lꝫ subiectiue recipiat solu in intellectu ꝛ non in spē. Tertiū ē ipse terminus intellectionis p intellectionē productus: sicut caloꝛ ab igne ꝑducit̄ per calefactionē: qui ꝺr̄ spēs non impressa ut prioꝛ sꝫ expssa siue elicita ꝺr̄ et verbuꝫ. Secūdū aliquos aūt thōistas ꝺifert realiter ab intellectione. sꝫ mihi vr̄ ꝙ non ꝺifferat ab ea realiter sicut res a re. sꝫ forte gr̄a alicuius cōnotati qꝛ regulariter ẜm scolā sancti thome opꝫ tenere ꝙ motus ꝛ terminus pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

ductus p motum sunt realiter idē . lȝ
dr̄ant mō significādi. vñ sanctus tho.
pͥo ꝯ.c.ioo.sic dicit. Dico opationeȝ
īmanentem p quā nō fit aliud p̄ter ip-
sam opationem vt audire ⁊ videre q̄
nō ordinat̄ ad aliqḋ factū qḋ sit finis
Opatio vero vel actio ex qua sequit̄
aliqd actū p̄ter ipsam ē pfectio opati
non opantis hec ille. Cum igit̄ intel-
lectio sit opatio īmanēs p eaȝ non fit
aliud p̄ter ipsam ⁊ ꝯñter verbum qḋ
eā termīat nō ē aliud ab ipsa. Et simi
liter q̄rto.ꝯ.ca.x. ꝓbat̄ ꝙ intentio in-
tellecta.i.verbū in nobis nō sit intel-
lectus sic. Nā ēe intentionis consistit
in intelligi nō aūt esse intellectus no-
stri cuius esse non ē intelligere hec il
le. Et pȝ ꝙ nihil ꝓbaret nisi verbuȝ
sit realiter ipsum intelligere sicut ex-
presse ēt determinat scotus in pͥo.d.
xxvij. Et si obijciatur quia verbū pro
ducitur p intellectioneȝ vel intellec-
tione rñdeo p capoluȝ in ꝯo di.i.q.ij.
sic dicentem virtualr̄. Cum dr̄ forma
acqrit̄ motu. li motu nō dicit habitu-
dineȝ facientis sȝ cause materialis eo
ꝙ actus impfectus quē dic̄ motus. sit
via ad pfectū. vel cause formalis ali-
quo modo lȝ non proprie. ita ꝙ sicut
lapis albet albedine. ita calor acquiri
tur acquisitione vel calefactione q̄ est
motus. vel dicit ordinē prioritatis vt
sit idē motu quod post motū. nō autē
cāe efficientis. hec ex illo. cū quo sen-
tit scotus vbi.s̄.q dicit ꝙ verbū non
ꝓducitur p intellectionē sȝ ē actualis
intellectio genita. Ex qbus pȝ ad pro
positū. Quartū aūt ē q̄dā hr̄itas siue
ꝯsuetudo quā ītellectus freq̄nter ītelli
gēdo cāt uel auget ī se ip̄o q̄ ē hr̄ilior
ad ītelligēdū p sp̄ēs quas hēt quā pri
us. vel ēt ad acqrēdas nouas. q̄ vr̄ es-
sentialiter eē hr̄itus sciētificus. ꝯiūcta
ei sp̄ē intelligibili. Obiectiue aūt in
intellectu ē oē qḋ ei actu obijcitur. co
mō quo dicere ꝯsueuimus ꝙ hic vel
ille hō ꝯtinue ē ī oculis meis. siue oē
cuius ꝯceptus. i. verbū ē in intellectu
eo mō quo dicimus esse obiectiue in
speculo illud cuius ymago ē ī speculo
¶ Secunda distictio duplex ē ꝯcep-
tus intellectus. s. formalis. i. ipsū ver
bū. ⁊ obiectiualis. i. ip̄a res q̄ ē obiec
tiue in ītellectu. nō q̄dē vt ē res. sȝ vt
ē obiectiue in ītellectu. siue vt actu a
p̄hendit̄ ab ītellectu siue vt actu rep-
sentat̄ p ꝯceptū formalē. ¶ Tertia cō
ceptuū obiectiualiū inse siue vt dicat̄
alr̄. qḋ tñ idē ē. Entiū quoddā ē reale
siue sit ver̄ reale vt equus ⁊ oīa que
sunt in p̄dicamētis. siue sit reale ficti-
cie ⁊ ymaginarie vt chimera q̄ nihil
ē. ⁊ si tñ eēt. reale ens ēet. qꝛ intelligi
tur ꝯponi ex entibꝫ realibus. Quod-
dā vͦo ē ens rōnis. ¶ Et hoc ē duplex
vñ sit hec quarta distinctio. Nā entiū
rōnis quoddā ē negatio siue sit nega
tio simplr̄ vt nihil nō lapis ⁊ huius-
modi: siue sit negatio in gn̄e determi
nato vt cecitas q̄ negat soluȝ in oculo
Quoddā vͦo ē relatio ¶ Et istud ē du
plex. vñ sit hec q̄nta distinctio. Nā cū
oīs relatio rōis consequatur modum
intelligendi siue caētur p intellectiōȝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.5

nr̃az.q̄dā est q̄ illū ꝯseq̄t q̄ntū ad utrū
qz.vel alterū extremoꝝ suoꝝ ⁊ q̄ntū
ad ip̄z re pectū sicut rlō cōioris fūda-
ta in hoīe ⁊ ad soꝛ.vel plato.termi-
nata.Nō.n.cōis in quo fūdat̄ fit p̄ itel
lectū vt cōis ē.⁊ ista dr̄ rlō excogitata
in re intellecta.qꝛ nō simul itelligitur
ip̄a ⁊ res i qua fūdat̄.ni.i forte ip̄a rlō
fit itenta ab itelligēte vt i noīuz i posi
tiōe.sz prius p̄ vnā itellectiōz fit eius
fūdamētū.⁊ p̄ aliā reflexā ip̄a itelligi
tur i tali fūdamēto.i.i re prius itellec
ta.Quedā v̄o ē q̄ illū ꝯseq̄t quātū ad
respectū.sz ñ quātū ad aliq̄d extremū
vt rlō dextri in columna fūdata . In
tellectus.n.ñ ē cā fūdamēti eius sz ip
suz respectū cāt ap̄hēdēdo columnaz
relatiue.Et ista dr̄ rlō p̄ñs mōū itelli
gēdi qꝛ cāt̄ p̄ itellectiōz alicuius alte
rius rlatīe ꝯcepti. Et ista ē quadrup.
vñ sit hec vi.distin.Nā rlōnū q̄ cōse-
quūt̄ modū itelligendi gr̄a respectus
tm̄.quedā est cuius vtrūqz extremū ē
nō ens vel alteꝝ tm̄.vt cū dr̄ p̄teritū
ēe prius futuro.vel p̄ñs ēe posterius
p̄terito aut prius futuro.Quedā v̄o ē
cuius extrema nō sunt realr̄ distincta
vt cū soꝛ.dr̄ ēe idē sibi ip̄i. Quedam
v̄o cuius extrema nō sunt oꝛdinabilia
vel saltez alteꝝ eoꝝ.vt cū dr̄ rlō esse
similis rlōni . vel rlō dependere a su
biecto. Cuz.n.rlō eēntialr̄ sit oꝛdo nō
pōt rlō plus oꝛdinari ad aliud quā al
bedo ēe alba. Quedā v̄o ē cuius ex-
trema nō sunt ad inuicē actu oꝛdinata
sed vnū oꝛdinat̄ ad aliud nō econv̄so
sicut scīa oꝛdinatur ad scibile nō econ
v̄so.⁊ creatura ad deū nō ecōv̄so. Rō
hoꝝ est.qꝛ cum rlō sit oꝛdo inter duo
extrema.ad hoc ꝙ rlō ex vtraqz p̄te
sit realis.opz illa duo realr̄ esse oꝛdi
nata ad inuicem.ad q̄d req̄runt̄ quat
tuoꝛ.primo ꝙ vtrūqz sit ens reale.ſo
ꝙ vtrūqz ab alio sit realr̄ distinctum
tercio ꝙ vtrūqz sit oꝛdinabile.⁊ quar
to ꝙ vtrūqz actu oꝛdinet̄.vñ p̄ defec
tum alicuius hoꝝ quattuoꝛ cānt̄ illa
quattuoꝛ gñā rlōnū.Est tñ sciēdū ꝙ is
te rlōnes ꝓprie dicūt̄ ꝯseq̄ modū in-
telligēdi qꝛ.s.cānt̄ p̄ itellectionē siue
ꝯceptū relatiuū quo.s.intelligit̄ vnū i
oꝛdine ad aliud.Reliq̄ v̄o d̄ qbꝫ i pri
oꝛi distictiōe dictū ē.cānt̄ q̄dē ab itel
lectiōe sz ñ relatiua sp̄.vñ rlōnes ex-
cogitate alñ diuidūt ꝯ p̄ñtes modū i
telligēdi. ¶ Sept.disti.itellectus ad
rē ꝯparat̄ duplr̄.vno mō. vt itelligēs
p̄cise vt qñ itellectio ē speculatīa.puta
qꝛ hō itelligit celū:alñ v̄o vt itelligēs
⁊ faciēs.vt qñ ē pratica puta qñ deus
aut figulus itelligit opus suū.Ex p̄di
ctis leḡt coꝛrelarie ꝙ q̄nqz sūt modi
entiū.s.mere ⁊ vere realia vt hō.ficte
realia vt chimera.negatiōes vt nihil
⁊ cecitas.rlōnes rōis p̄ñtes modū in
telligēdi.vt dextrū ⁊ sinistrū.⁊ rlōes
rōis excogitate vt genus ⁊ sp̄ēs foꝛ-
malr̄ sumpta.Octaua distinctio.entiū
q̄dā sunt q̄ nulli attribuūt̄ seu d̄ nullo
p̄dicāt̄.⁊ nulli ꝯueniūt ēt possibilr̄.ces
sante op̄atiōe intellectus vt itelligēs
ē.vt oēs rlōnes excogitate. q̄ nō attri
buūt̄ rebꝫ nisi vt sunt intellecte seu in
itellectu obiectiue.quedaꝫ v̄o cessāte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

tali opatioñ attribuũt possibilr̃ alicui ƀƺ suas ymaginarias ptes. vt ficticia vel ƀm se tota. vt entia ꝟe realia ꝛ negatões ꝛ rlões rõis pñtes mõuꝫ ĩtelligẽdi. Nã si p ĩpossibile. nec ĩtellectꝰ diuinus nec alius cogitarꝫ ð aliquo adhuc ꝟe hõ eẽt aĩal. ꝛ hic ceruus eẽt ceruus q̃ ẽ ps hircoceruí aut chimer̃. ꝛ cecitas essꝫ in oculo. ꝛ colũna essꝫ ðxtra tñ aĩal ñ essꝫ genus. nec hõ spẽs. qꝛ ista dicũt aliqd cõe multis ƀƺ p̃dicatõꝫ. nullũ aũt tale ẽ ĩ nã nisi fiat p intellectuꝫ ꝛ sic̃ ñ essꝫ aliqd ĩtellectũ vel abstractũ ꝛc. ¶ Nona. Nam q̃dam noĩa vel qdã termini significãt ẽtia nulli attributa nisi rei intellecte vt sic sic̃ li genꝰ ꝛ similia q̃ significãt rlões excogitatas. q̃dã ꝟo significãt r̃liq̃ ẽtia. Oĩa p̃ma nõia sũt ꝑe ĩtẽtõis vt patebit. ꝛ oĩa r̃liq̃ sũt p̃me. puta li hõ li chimera li nihil li cecitas li ðxtrũ ꝛc. ¶ x. oĩs terminꝰ ɔcretus significat duo .s. in recto formã ðnominãtẽ ꝛ in obliquo sbm̃ ðminatũ vt li albũ albedĩnẽ in re alba Nã significatũ p li albũ ẽ albedo in sbõ. Et ɔñr õe ɔcretũ suit̃ duobꝰ mõis .s. formalr̃ vel abstractiẽ aut significatiue ꝙ ideꝫ ẽ. ꝛ sic est forma q̃ aliqd ðnominat̃ tale. sic̃ albũ ẽ albedo. Alio mõ mãlr̃. seu ɔcretẽ. seu ðnominatiue ꝛ sic ñ est p̃dicta forma. ƺ est sbm̃ ðnominatũ siue res hñs talẽ formã. sic̃ albũ est res alba seu hñs albedinẽ. Si aũt ñ distinguat̃ in ꝓpõe vel ponatur aliqd limitãs sp supponit ꝓ ðnominato vt dicendo albũ currit. nõ. n. est sensus ꝙ currat albedo ƺ res alba. vñ ñ sp sũt ideꝫ id ꝓ quo terminꝰ supponit ꝛ qð significat. Genꝰ igr̃ ꝛ spẽs ꝛ reliqua noĩa ꝑe intentõis ɔcreta si sumãt̃ formalr̃ sic sũt rlões excogitate si ꝟo mãlr̃ sic sũt ip̃e res intellecte. seu obiectiue exñtes in intellectu. q̃ a talibus rlõibꝰ ðnominãt̃ vt aĩal qð ðnominatur genus a rlõe excogitata q̃ est rlõ cõioris ad multa spẽ dr̃ia ꝛ sic ð alijs ¶ xi. distinc. vniꝟsale duplr̃ sũitur. s. formalr̃ ꝛ est rlõ cõioris ad minus commune excogitata ꝛ hoc loq̃ndo ð vniuersali vt sonat intentiõꝫ. omisso vniꝟsali in causando. et mãliter ꝛ sic est res q̃ a tali rlõne ðnominat̃ vniuersalis. ¶ Et hoc ẽ duplex. vñ sit hec. xij. distinct. Nã quoddã est in rep̃sentãdo tñ. vt spẽs intelligibilis q̃ vniꝟsalis dr̃ qꝛ rep̃sentat rẽ vniuersalr̃ ꝛ ñ sub hic ꝛ nũc ĩ se tñ est quoddã singular̃. hoc vniuersale fit ab intellectu agente qui hanc spẽm abstrahit a fantasmatibus Que abstractio non est intelligenda per motum tractus quasi speciem existentem in fãtasmatibus intellectꝰ inde trahat ƺ per modum generis qꝛ fantasmatibꝰ tãquam instrumentis su is dat virtutem imprimendi talem spẽꝫ in intellectum possibilẽ. Quodaꝫ vero est vniuersale ĩ predicando ¶ Et istud ẽ duplex vnde sit hec terciadecima distinctio. Naꝫ quoddam est qð predicatur per se ꝛ verificatur per accidens vt verbum seu conceptus formalis qui etiam est vniuersalis in representando. Soli enim termini per se predicantur cum predica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

tum sit pars propositionis sed tamen non verificantur de aliquo subiecto ea ratione qua termini nisi per accidens idest gratia rerum significatarum. Cum enim dico hō est animal nō verificat̄ ɔceptus aīalis ď re q̄ est hō nec ď ɔceptu hōis. si tñ̄ sumat̄ ɔceptus in vi rei intellecte sic v̄ificat̄. vt si dicā ɔceptus sbē sensibilis est ɔceptus aīalis. Quoddā v̄o est qȯ v̄ificat̄ p se ƺ solū p accñs p̄dicatur. vt res intellecta siue ɔcept9 obiectualis. Huiusmodi .n. p̄dicantur soluƺ grā terminoꝝ quibus significātur. ¶ xiiij. dist. vniuersale cōiter includendo vniv̄sale in rep̄sentando ꝛ in p̄dicādo est triplex .s. in re .i. ipsa natura singularis q̄ est in rebus ꝛ est vniuersalis solum in pōa. Post rem idest id ꝙ a singularibus abstractum est. siue sit ipsa species intelligibilis aut verbū nr̄um aut ipsa res singularis nō vt sic ƺ vt intellecta vniuersalr̄. siue vt representata p dictā spēm aut verbū. Et añ rē .i. ipse species vel ɔceptiones q̄ sunt in mente angelica vel diuina. ¶ xv. dist. Cum intentio dicatur quasi in aliud tentio siue tendentia ꝛ tendere in aliud proprie conueniat. hijs que nō mouentur ab alio. in aliud tendit tam intellectus quam voluntas. vtriqƺ eniƺ harum potentiaꝝ conuenit libertas diuersimode. scilicet voluntati formaliter ꝛ intellectui radicaliter. Et ideo sumitur intentio duobus modis scilicet vt pertinet ad voluntatem eo modo quo dicere consueuimus. intentio mea est vel fuit hec. ꝛ hoc dupliciter scilicet ex parte voluntatis intendentis ꝛ sic est actus. ꝛ ex parte rei intente. ꝛ sic est obiectum. Et sic non est intentio nostra de intentione. Sumitur autem alio modo vt pertinet ad intellectuƺ. ¶ Et dupliciter sumit̄. Unde sit hec. xvi. distinctio. Nam intentio sumitur ex parte intellectus ꝛ sic secundum aliquos est species impressa. secundum alios vero expressa. et forte est vtraqƺ diuersimode. Sumitur ēt ex parte rei intellecte. ¶ Et hoc dupliciter. vnde sit hec decimaseptima distinctio. Nam sumitur concretiue. ꝛ sic est ipsa res intellecta vt sic ꝛ abstractiue. ¶ Et hoc dupliciter. vñ sit hec decimaoctaua distinctio. Naƺ cum intentio ex parte rei abstractiue sit relatio excogitata. que dicitur intentionalitas a qua res denominatur ꝛ dicitur intentio. quedam relatio est a qua aliqua res intellecta denominatur intentio interueniēte aliquo actu intellectus vt illa que significat cū ď intellectū abstractum scitum ꝛ predicatum sumendo predicatum adiectiue. Et ista semper fundatur in re denominata ꝛ terminatur ad intellectum intelligentem abstrahentem et predicantem. Quedam vero est a qua aliquid denominatur intentio. nullo tali actu importato expresse vt genus ꝛ species. Et ista fundatur in re denominata siue intellecta. sed nō terminat̄ ad intellectū ƺ ad aliā rē intellectā. Et hoꝝ exēplū ē si intelligat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

sortes hoīez nihil cogitādo ō rlōibus q̄ ꝯsequūť hoīez sic ītellectū quaꝝ vna ē ad idiuidua ⁊ alia ad ip̄z ītellectuz plato vo ītelligat ⁊ ꝯsiderz tales rlō-nes. Nā eo casu spēs ipssa ⁊ ꝯceptus formalis. sortis. est ītentio pꝛia ex pte intellectus hō vo est ītentio pꝛia ex p te rei ꝯcretiue ille vo rlōes. respectu soꝛt. eas nō ꝯsiderātis sūt ītētio ex p-te rei abstractiue. s3 respectu platonis eas ꝯsiderātis cū sint ꝯceptus obiecti uales eius sūt ītētio ex pte rei ꝯcretiue ⁊ sūt ītentio s̄a. Abstractiue vo ītētio respectu eiusdē est rlō alia fūdata in illis rlōibꝫ ⁊ termīata ad ītellectū pla tōis vel ad aliā rē ītellectā. Intētiōa le aūt cū sit termīus ꝯcretus. sumitur dup. Et hec sit vltia di. s. abstractīe. et est id qđ essentialr̄ est ītentio. s. ītētio ex pte ītellectus ⁊ ītētio ex pte rei ab stractiue. i. rlō. Et ꝯcretie. et sic ꝑpꝛie est illō qđ ī ītellectu h3 ītentiō3 eius-dē rōis secū l3 ōbilioris eē. vt hō ītel lectus vt sic. large vo est id qđ eā h3 ī sensu vel medio sēsus vt coloꝛ ī oculo vel ī aer̄ h3 similiēz se repñsentātē eius dē rōis n̄ aū eqꝑfecti esse. largissime vo est ōe qđ h3 esse ī alio p modū trā seūtis sic qđ ī illo n̄ h3 cā3 ꝯseruātez vt lumē ī aer̄. ¶ Quātū ad s̄3 dico ꝙ ī hac materia sūt multe diffinitōes po nende quaꝝ pꝛia hec ē. Intentio ē cō-ceptus. Intelligēdū tñ est vt sub noīe ꝯceptus cadat ēt spēs ītelligibilis ip̄s sa. nō q2 ꝑpꝛie ꝯcipiať s3 q2 est simili tudo rei sic̄ ⁊ ꝯceptus. Scđa īten. pꝛia ē ꝯceptus pꝛius factus ō re. Tercia in tētō. s̄a ē ꝯcep. ꝑus factus ō pꝛio. pꝛiu3 ꝯce. factū ō re dico eū q fit īmediate ō pꝛio intellectis. i. ō re mer̄ rali vel ō fictitia vel ō negatiōe ētis. realis. vel ō relatiōe ꝑñte modū intellig. Et hoc si ue ille ꝯceptus. sit formalis. siue obiec tiualis. s̄m vo factū ō pꝛimo. dico eū q fit ō s̄o intellectis. i. rlōibꝫ excogitatis vnde talis ꝯceptus. non fit nisi de pꝛi mo vel ō aliquo q sequať pꝛimum. ꝙ dico q2 intellectus. sic̄ flectit se sup pꝛi mū ita ēt ⁊ sup. ij. ⁊. iij. in infinitū. Et ōis ꝯcep. citra pꝛiū. ē s̄a itē. siue sit for mal. siue obiectiual. Quarta. inten. ex pte rei ⁊ ꝯcret. ē res intellecta. vt sic si ue ꝯceptꝫ. obiectiual. Quita itē. ex pte intellec. ē ꝯce. formal. vel spēs rei in-tellecte. Sext. intē. pꝛi. ex pte rei ⁊ cō cretie ē res intellecta. ī ꝑdicam̄. r̄poni bilis. vt hō vel ex talibꝫ ꝯpōita vt chi mera vel talibꝫ attributa. ex̄. ītellectū vt cecitas ⁊ rlō ꝑñs modum intelli-gendi. Est res pꝛimo intellecta. idest exñs ō nūo pꝛimoꝝ ītellectoꝝ. Sep. in ten. pꝛi. ex pte intellec. est ꝯce. formal. vel spēs rei pꝛi. intellec. Octa. intent. s̄a ex pte rei ⁊ ꝯcretie. ē res intellecta ī ꝑdicam̄. n̄ reponibilis. nec ex r̄ponibi libꝫ ꝯpōita nec talibꝫ attrib. ex̄. ītellec. vt rlō excogit. qñ intelligr̄. vel alr̄. est res s̄o intellecta. Nōa. inten. s̄a ex pte intellec. est ꝯcep. formal. vel spēs dicte rei s̄o ītellecte. Deci. inten. ex pte rei abstrac. siue intentiōalitas. est rlō intel lectū. rei ad intellecte. Undecia iten. pꝛi. ex pte rei abstrac. est rlō rei pꝛimo intellec. ad intellectū vel aliā rē intel

lectá. Qꝛ tñ rlõ ad ītellectū̃ prioꝛ eſt ⁊
priuſ ꝯnomiat iõ principlr̃ dr̃ intentio
abſtractīe. Duode. ītẽ. ꝟo ħa ẽ rlõ rei
ħo ītellecte. ad ītellectū̃. et no. ꝙ rlõ ex
cogitata qñ ñ ītelligr̃ pt̃ eẽ abſtractīe
i. inten. ⁊. ij. pria qdẽ ſi ꝯſequat̃ aliqꝺ
obiectū̃ ꝺ primo ītellectis ħa ꝟo ſi ꝯſe
quat̃ ħo ītellectū̃. Sꝫ ſi ip̃a app̄hẽdat̃
tūc ip̃a eſt obiectū̃ ħo intellectū̃. ⁊ ſp ẽ
ħa intentõ ꝯcretiue. cuiuſ ītẽtiõalitaſ
ſiue intentõ. abſtractīe. ẽ rlõ alia exco
gitata q̄ in ea fundat̃ ⁊ nõ app̄hendit̃
xiij. terminꝰ. intẽtionis eſt termĩus. ſi
gnificãſ intẽtiõꝫ. vñ õiſ termĩuſ. ẽ ter.
ītẽtõis. lꝫ alñ p excellẽtiá dicat̃ terĩuſ
vel nomẽ ītentõiſ. qñ ſignificat ħaꝫ in
qua maxĩe ſaluat̃ rõ intẽtõiſ. q̄ diuidr̃
ex aduerſo ꝯ̃ reꝫ merá ⁊ purá. ſ. in ſe
ꝯſideratá p̃ciſo reſpectu ad intellectū̃.
¶ xiiij. termi. prime inten. eſtꝰ ter. ſi-
gnificãs primá inten. principalr̃. vt li
ens qꝺ lꝫ ſignificet tá. i. quá. ij. tñ prin
cipalr̃ ſignificat primá q̄ eſt ens reale
¶. xv. ter. aūt ħe inten. eſt ter. ſignifi-
cãſ ħaꝫ inten. principalr̃ vt li nomẽ. qꝺ
lꝫ ſignificet nõia tá mentalia q̄ ñ ſunt
ħe inten. niſi ex pte ītellectuſ. q̃ꝫ voca
lia ⁊ ſcripta q̄ ſūt ħe intẽ. tñ principalr̃
ſignificat vocalia ⁊ ſcripta. ¶ Sexta
x. ter. prĩe impoſitiõis ẽ ter. ſignificãs
primá intẽ. principalr̃ ⁊ ad placitū̃ vt
li ens in voce vel ſcripto. ¶. xvij. ter.
ħe impoſitõis eſt ter. ſignificãs ħaꝫ in
tent. principalr̃ ⁊ ad placitū̃ vt li nomẽ
in voce vel ſcripto. ⁊ hec ꝺ ħo. Quátū̃
ad. 3. a s. tho. hr̃i pt̃ ꝙ intẽ. alñ ſumat̃
ꝓ ꝯceptu. formali. Et qdẽ cap̃. in. i. di.
xxꝫ. vult illud hr̃i a. s. tho. i. di. ij. q. i.
ar. 3. ⁊. di. xxv. q. i. ar. i. ħꝫ. vbi dr̃ ꝙ di
finitõ ẽ ꝯpõita ex pluribꝰ ītẽtõibꝰ. qua
rū̃ nulla p̃dicat̃ ꝺ ip̃a nec eꝯ̃. qꝛ intentõ
gñis ñ eſt inteñ. diffõis hec ibi. Jtẽ. i
ꝯ̃ gen. c. liij. Sꝫ hoc hr̃ clarius ⁊ cla
riſſime. i. di. 33. ar. i. terciū̃. Hr̃ ẽt ab
eo ꝙ inteñ. ħa ſit rlõ rõis excogit. in
re intellec. vt pꝫ ꝺ po. q. vij. ar. ii. ⁊. i. p
te. q. iꝫ. ar. vij. vbi dic̃ genuſ ⁊ ſpẽꝫ ẽe
rlõeſ rõis. ꝙ ñ pt̃ intelligi ꝺ gñe ꝺno
minatĩe. i. ꝺ nä. ip̃a cui attribuit̃ inten.
gñis cū̃ ſit ens r̃ale. ſꝫ ꝺ gñe formalr̃
i. ꝺ ip̃a intẽtõe. q̄ ẽ genuſ. i qbꝰ lociſ. pꝫ
ꝙ inten. ñ pt̃ ſumi ꝓ ꝯce. form. cū̃ ille
ſit enſ r̃ale. ſꝫ ꝓ obiectiuali. Jtẽ in tra
ctat. ꝺ nä. gñis apte vt vr̃ ſumit inten
tioñ. tá. i. quá. ij. ex pte rei vt eſt intel
lecta ſiue ꝓ ꝯce. obiect. ſic dicẽs. No
mĩa prĩe īteñ. ſūt q̄ īpoſita ſūt rebꝰ ab
ſolute. mediáte. ꝯceptõe. q̈ ītellec. fert̃
ſup reꝫ in ſe. ſꝫ nõia ħe inteñ. ſūt q̄ ipo
nūt̃ rebꝰ ñ ħm ꝙ in ſe ſūt. ſꝫ ħꝫ ꝙ ſub
ſūt inteñ. quá intellectꝰ. fac̃ i eiſ. Ex q
bꝰ õibꝰ pꝫ ꝙ alñ. s. tho. ſumit inteñ. ꝓ
ītellecto ꝓxio. i. ꝟbo ſeu ꝯce. formali.
alñ aūt ꝓ rõe ſeu ꝯce. obiect. ꝓmo vt
vr̃ ẽt alñ p ſpẽ ītelligibili. q̄ ẽ ītelligẽ
di ꝓ̇ncipiū̃. ⁊ hec ꝺ. 3. ¶ Quátū̃ ad. iiij
qꝛ liber heruei ꝺ intentioñ. ñ hr̃ vbi
qꝫ ꝓmo fer̃ nullibi ⁊ iteꝝ qꝛ in eo opi
nioñ. ſuá ꝯmiſcet multis. ſnĩjs. quaſ ñ
tꝫ r̃citádo. ip̄robádo. rñdẽdo. ⁊c̃. et qꝛ
ip̃e hác materiá medulitus ꝺclarauit
volo totá eius opiñ. ſimplr̃ ẽt alñ ſiñ
ꝓbatiõibꝰ adducer̃. pro rudioribus
⁊ tirūculiſ. quos oꝫ creder̃. ex pri. poſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

¶ Q̃one igr̃ p̃ia ar. i. q̃rit vtrū intentio. sit spẽs itelligibilis ꝛ sic rñz. Cū i tẽtio dicat q̃si i alterꝫ tẽtio ꝯuenit vo-lūtati respectu obi ĩ qȯ tẽdit: ꝛ dr̃ duplr̃. s. ip̃a res itẽta ꝛ act9 volūtatis tendẽtis ad exeq̃ndū finẽ aliquẽ p mediū Cūuenit ẽt itellectui. ꝛ sūit duplr̃. nã ex pte ip̃ius itellect9 itelligẽtis ẽ õe qȯ ducit itellectū i aliqȯ p mõū rp̃ntatiõis. siue sit spẽs siue act9 siue ꝯcept9. Et extẽsiue ẽt istomõ. ẽ õis similitudo ducẽs ĩ noticiã alteri9. ex pte aūt rei itellecte ẽ res ĩtellecta in q̃ꝫtuz in ip̃ã vt ĩ cognitū tẽdit. et istomõ dr̃ duplr̃. Nã sūit abstratiẽ ꝛ formalr̃. ꝛ dic̃ terminū vel terminatõꝫ tẽdẽtie q̃ est bitudo rei intellecte ad ip̃ū itelligere. et ꝯcretiẽ ꝛ mãlr̃. ꝛ dic̃ id qȯ itelligr̃ q̃cq̃d sit illud Et istomõ sūit cū dici-m9 terminū p̃ie vel ꝫe itẽtõis. ita ꝙ in logica ñ accipr̃ itẽtio p̃ia vel ꝫa ex pte itellect9 sꝫ itellecti Est aūt istomõ duplex ꝑꝫ duplex genus itelligibiliū s. p̃ia ad q̃ꝫ ptinẽt q̃ ꝯueniūt reb9 af-firmatiue circūscripto eaꝝ ẽe obiectiõ vt bos asin9: vel ꝑuatiue vt cecū. et ꝫa ad quã ptinẽt q̃ ꝯueniūt reb9 vt sūt o-biectiẽ ĩ intellectu. vt abstractū vlẽ ꝛ huiusmõi. Intẽtõ igr̃ ex pte itellectus sp ẽ ens r̃ale. ex pte aūt itellecti for-malr̃ ꝛ abstractiẽ sp ẽ ẽs rõis. i. rlõ rõnis mãlr̃ aūt sp ẽ ens rõis si sit ꝫa. Intẽtiõale aūt dr duplr̃. s. ẽenalr̃ ꝛ est id qȯ est ẽenalr̃ itẽtio ex pte itellect9 et similr̃ ex pte itellecti. i. ip̃a rlõ. ꝛ dnominatiẽ ꝛ ẽ id cui9 itẽtio ẽ itẽtio. ñ q̃dẽ vt sbi cū itellectū ñ dicam9 itẽtiõa-le sꝫ vt rp̃ntati. vñ sbūꝫ dicim9 hr̃e ẽe ĩtentõale ĩ itellectu. Est ãt simile cū albedo dr̃ q̃le ẽenalr̃. ꝛ sortes dnomiatiue. Aliq̃d ẽt ẽ ĩ itellectu duplr̃. s. su-biectiẽ vt spẽs ꝛ obiectiẽ. Et hoc duplr̃. s. sic obūꝫ directe cognitū vt bos dū itelligr̃ ꝛ sic ꝯñs obūꝫ cognitū vt ẽ ĩ intellectu. vt sepatio hõis a sorte ꝛ platõe eo mõ quo albedo lactis dr̃ ẽe in oculo sñ dulcedine ei9. Ad q̃õem igr̃ dr̃ ꝙ spẽs itelligibilis ẽ itẽtõ p̃ia ex pte ĩtellect9. ẽ ẽt p̃ia itẽtio ex pte rei mãlr̃ sic ꝛ alie res. ñ aūt formalr̃ ꝛ ĩ abstracto. ¶ Ar. ãt ꝫo q̃rit an p̃ia itẽtio sit tãtū act9 intelligẽdi. ꝛ rñz sic Cū dico intentõ p̃ia dico intẽtiõeꝫ ꝛ ordinẽ ei9. Et quo ad p̃iū intẽtõ p̃ia vel ꝫa ex pte intellecti ñ pt̃ ẽe ip̃a res intellecta ꝑcise sūpta puta hõ vel bos q2 in rõe hõis includeret ẽe intẽtiõꝫ sꝫ addit supra ip̃ã intentiõalitatẽ q̃ dicit ẽe obiectiẽ in intellectu qȯ formalr̃ ẽ rlõ. vñ dic̃ bitudinẽ rõis itellecti ad itelligerẽ qȯ termiat. ñ aūt dic̃ ip̃ꝫ itelligerẽ vel bitudinẽ ei9 ad rẽ itellectã q̃ sūt realia. vñ itẽtõalitas ñ ẽ tendẽtia sꝫ bitudo ad illã. Ista aūt bitūo fūdat sup re itellecta imediate nõ vt ab ea circūscribit itelligerẽ. sꝫ ꝑꝫ ꝙ ei corrñz rlõ oppõita fūdata sup ip̃o itelligerẽ. sic albedo ẽ fūdamẽtū dissimilitudinis albi ad nigrū ñ circūscripto nigro sꝫ ꝑut ei rñz nigredo vt fūdamẽtū oppõite rlõis vñ itelligerẽ ẽ cã ꝙ fūdet ĩ reb9 ñ tñ ẽ eius fūdamẽtū sic ꝙ tellect9 facere dr̃ vniv̾salitatẽ ĩquãtū virtute agẽtis fit ĩ itellectu ipsum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

ītelligeř quo res aphēdiť vlř.ꝛ deiñ
seqť vlitas ex pte ři itellectui corñſ
Quātū āt ad ordinē distictō ītētiōuꝫ
seqť distictōꝫ obōꝝ ī q̄ tēdit ītellectꝯ q̄
sūt ītētōes ꝯcretie.cū aūt sit duplex ge
nꝯ ītelligibiliū.ſ.reale qḋ ꝯuenit rebꝯ
ꝟe vel ficticie ī sua realitate.ꝛ pꝫ esse
rōis qḋ eis ꝯuenit vt sūt ītellecte iuxͣ
priū sūiť pⁱa.iuxͣ pꝫ ꝫa.¶ Ar.āt.3.q̄rit
an nōia significātia res ī pticulari ꝑti
neāt ad pⁱā ītētōꝫ ꝛ rñꝫ sic.intētio ex
pte rei sūiť abstractie ꝛ ē ip̄a ītētiōali
tas ꝛ ꝯcretie.ē id cui illa attribuiť.Et
hoc sūiť duplř.ſ.vt īcludit intētōalita
tē ꝛ ē ipū ōnominatiuū vt vlē ꝛ abso
lute ñ īcludēdo eā vt hō.et exēpla ho
rū triū sūt albedo albū ꝛ corpꝯ.Dico
igiť ꝙ res vlis sūpta vt ñ ē ītētōalitas
nec eā īcludit ābulat ō pi cū pticulari
vt hō ꝛ sortes.ita ꝙ ō rōe neutrꝯ est
ēe pⁱaꝫ ītētōꝫ.qꝛ ī diffōe neutrꝯ pōiť
si diffiniāť.et vtrūqꝫ ōnomiať pⁱa in
tētio cū sint ō gñe pⁱo ītelligibiliū ꝛ
termināt directe ītelligeř possibilř et
fūdāt ītētōꝫ ꝫaꝫ vlitatis ꝛ pticularita-
tis q̄ ē ꝫa ītētō eo ꝙ eē ptē diuisi ī p
tes sbīuas ñ ꝯuenit rei nisi vt ē obie
ctie ī ītellectu.Ad qōꝫ dico ꝙ nec hō
nec sortes ē ītentō ex pte rei abstracti
ue nec ēt ꝯcretie īcludēdo ītētōꝫ ōno
minātē sꝫ secꝯ ñ īcludēdo.vñ sic cor-
pꝯ ē albū ꝛ ī suo intellectu ñ īcludit al
bū.ita ē hic.vñ p̄dicatio ē accñtalis lꝫ
aūt oīs ītētō abstractie fūdeť ī aliquo
secꝯ ōnomiatiē.Ar.aūt.iiij.q̄rit vtrū p
uatōes spectēt ad pⁱas ītētiōes ꝛ rñꝫ
ꝙ ptinēt ad pⁱā vel ꝫaꝫ sic illō qḋ ne
gāt qꝛ affirmō ꝛ negō ad idē genꝯ pti
nēt vnū affirmatie.ꝛ aliō negatiē.sic
hō ꝛ ñ hō sūt idē.sic tñ hō ñ includit
formalř ītētōꝫ sꝫ hoc totū hō termiās
ītelligere.sic cā nō īcludit cecitas sed
hoc ꝙ ē cecitas termiās ītelligeř īclu
dit ēe rōis ꝛ accipř q̄si positie ꝑut di
cimꝯ eā ēe obiectiē ī ītellectu.¶ Ar.āt
v.q̄rit vtrū figm̄ta ptineāt ad p̄mas in
tētōes ꝛ rñꝫ sic.vt pꝫ ex dictis.pⁱa in
tētio ex pte rei ꝯcretie ē id qḋ nō īclu
dit aliqd ꝯueniēs rei ī hītudine ad ī
tellectū ꝑut ē obiectiē ī intellectu qḋ
vocať ēe rōis diuisū ꝯ reale vt hō.ꝫa
ꝟo ē id qḋ tale ēe īcludit vt vlē.silř ēt
ycoceruꝯ ē figmētū ꝛ tñ ī sua diffōe
nō īcludit fictiōē.sic nec mōs aureus
vñ figmētū lꝫ sit formalř ens rōis tñ
accñtalř ō auro mōte p̄dicať.Ad qōꝫ
aūt dico ꝙ sic ꝛ si dicať ꝙ q̄cūqꝫ non
hñt ēe circūscripta opationē ītellectꝯ p
tinēt ad ꝫas ītētiōes vt figm̄ta.dico ꝙ
ꝟū ē si ī sua rōe īcludūt aliqd sub hī-
tudine ad ītellectū.secꝯ si nō pñt ēe ni
si opatiōe ītellectꝯ exñte vt figmēta.
q̄ ēt dicūť hře qd nōis tm̄.ñ qꝛ sint en
tia rōis.sꝫ qꝛ ēs rōis puta ēe figmētū
eis accidit ꝛ significāt positiuuꝫ īpole
oppōitū řali nccio ī rex nā ꝛ ad genꝯ
eiꝯ reduciť.¶ Questiōe ať ꝫa querit
ar.i.an scđa inten. sit actꝯ ītelligēdi ꝛ
rñdet sic.ꝫa ītētō ē id qḋ ꝯseqť rē vt
est obīue ī intellectu vt esse vlē ꝛ ge
nus ꝛ huiusmodi ꝛ distinguiť ōe tale
ꝯ ōe ens reale vt vniꝟsale pꝫ ꝙ dicit
vniuersalitatem.vñ secunda intentio
non potest esse actus intelligendi. vt
est subiectiue in intellectu. quia est
ens reale et singulař lꝫ sit vniuersale.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

in representando. vt aũt ipz ĩtelligere sit ĩ intellectu obiectiue. idē est de eo ꝛ ꝺ hoīe iudiciũ. ¶ Artic. aũt ꝯo q̄rit vtrũ ipsa sit quid reale exñs in intellectu subiectiue ꝛ rñdet ꝙ non. Nec obstat si aliqꝺ vlē vel abstractum vt species. sit tñ ĩtellectu subiectiue. quia abstractum ab indiuiduis rei ĩtellecte realr̄. vt spēs. ꝛ intelligere nō ē ꝯa intentio. sꝫ abstractũ ꝯm rōnem vt hō qꝺ tñ ꝯm suã abstractionē est ĩ intellectu obiectiue nō subiectiue. Nec vniu̾sale ĩ p̄dicãdo. hꝫ realem factionem vt sit qd reale ĩ intellectu. sꝫ ꝯsequtur realē. qua fit vniu̾sale ĩ repñtãdo. puta ꝯceptio. Facta. n. hoīs ꝯceptiōe. sequtur hominē repñsentatũ indeterminate. esse ĩdeterminate ĩ intellectu obiectiue ꝛ hoc hꝫ factionē rōnis solum. ¶ Art. ꝯo tercio q̄rit an ipa sit qd reale positiuũ exñs extra aĩam ꝛ rñꝫ sic. Nulla intentio p̄ia vel ꝯa ex pte rei abstractiue est ens reale extra aĩam exñs subiectiue in aliquo. silr̄ nec ꝯa cõcretiue. dicit formalr̄ entitatē realē exñtē in natura in intellectu vel extra. Et tñ hoc nō obstãte. ꝯa intentio differt a puro nihil ex pte rei intellecte. quia est habitudo ꝯñs rē vt est obiectiue in intellectu ꝛ ꝯñter est vel habitudo rei ad intellectũ. vt hoc qꝺ dico ĩtētio. qꝺ dicit habitudinē rei termiãtis actũ intellectus ad ipsum ĩtellectũ vel. hitudo rei ĩtellecte. ad rē ĩtellectã. vt hoc qꝺ dico genus spēs ꝛc̄. Et silr̄ differt a puro nihil ex pte ĩtellectus. qꝛ ad hoc nō reqritur ꝙ qd ponat formalr̄ entitatē. sꝫ sufficit ꝙ ñ possit alicui ꝯuenire. nisi quadã entitate materialr̄ supposita ex pte ĩtellectus. vt cũ intelligr̄ nō ens p̄supponit intellectio. vel ex pte rei. vt cũ ĩtelligit spēs q̄ nō ꝯuenit nisi reb⁹. Notandũ est aũt ꝙ ens ꝯm qd dr̄. ꝙ dicit entitatē diminutã. vt materia ꝛ accñs ꝛ qꝺ entitatē formalr̄ nō ponit. sꝫ supponit. vt ens rōnis ꝛ possibile. Notandũ ēt ꝙ negatio ꝺterminati entis. vt cecũ vel nō videns dr̄ de ente reali ĩ ꝯcreto ꝛ silr̄ ꝙ entitatē nature nec formalr̄ dic̄ nec negat. vt genus. sꝫ neutrum de eo dicatur in abstracto. Negatio autem vlr̄ entis vt nō ens neutro mōdr̄ ꝺ eo. Nec oꝫ oē ꝙ ĩteligitur mouer̄ ĩtellectũ. sꝫ sufficit p̄io ĩtellecta mouer̄ ad se ĩtelligēda. ꝛ ꝺinde ad ĩtelligēda alia. Sꝫ ꝯ p̄missa arguitur sic. Si nō ens eo ipo ꝙ ĩtelligitur recedit ab oīo nihil. seqt̄ ꝙ nō ens nō possit intelligi eo. ipsum nihil intelligitur quantum ad hoc ꝙ ipsum obiectum ĩtellectũ sit ipm nihil. qꝛ. s. ĩtelligit̄ nullo ente ĩtellecto. sic ꝙ in ꝯceptu formali nō ē entitas positiua. non aũt quãtũ ad hoc vt ĩtelligat̄ sine ente coexñte. Sꝫ ꝯ iterũ. Nã si nihil dũ ĩtelligitur hꝫ aliqꝺ esse. nō est nihil oīo si ñ hꝫ nō ē termĩus ĩtellectiōis q termĩus sp hꝫ eē rōis ꝛ ꝯñter ñ ĩtelligit̄ eo. Cũ negat̄ aliquidd de aliquo intellecto. puta de homine ĩtellecto siñ albedine. potest negari primo in ordine ad actum intelligendi dicendo iste hō nō intelligit hominē albũ vel

albedo nō cadit cū hoīe. in eius ap̄hē sione. ꝛ ƀo absolute. vt dicēdo hō q in telligit non ē albus. Et p̄io mō ne gat nō ƀo. Vñ nihil dū intelligit non hꝫ ēē in ordine ad intellectionē. qꝛ cū nihilo nō cadit esse ī ꝯceptione. vñ vt cadit sub ap̄hēsione est oīo nihil ꝛ tñ tūc absolute hꝫ ēē rōnis vt sic iste sint vere simul. s. quod intelligit est ens ꝛ qō itelligit sine aliquo ente itelligit
¶ Ar. aūt quarto. q̄rit an ens rōnis vel ƀa intētio sit tm̄ ens rōnis. ꝛ rñdet sic Quedā ƀe itentiones significant p no mina significātia priuationē. vt abstra ctū. ꝛ vnū gñe qō dic̄ priuationē dꝛ̄a rū cū vnū sit ens indiuisuꝫ. Quedā ṽo p positiua vt genus. P̄rie sunt priua tiōes ꝛ nō relatiōes. vt sunt ƀe. Lꝫ er go oē ens rōnis ꝯsequat̄ rē vt ē obie ctiue in intellectu. ꝛ sine habitudine ēē nō possit. nō tñ oē ēs rōnis dic̄ ha bitudinē. sꝫ positiuū tm̄. Nullū ēt ab solutū ē ens rōnis simplr̄ sꝫ soluꝫ ꝑm qd sicut ꝛ substātia nō ē simplr̄ quali tas sꝫ ꝑm qd. i. ꝑꝫ modū itelligēdi vt iustitiā dei cui p̄cōcipimus eius sub stātiā ꝛ deinde ipaꝫ iustitiā sicut ꝛ in creaturis.
¶ Art. aūt q̄nto q̄rit an rela tio rei itellecte ad itellectū sit ƀa iten tio ꝛ rñꝫ sic. Si itētio ex pte rei suma tur abstractiue ꝓ intētiōalitate a qua oīa ꝯnominatiue dicūt itētio p̄ia vel ƀa. sic dicta hītudo nō ē p̄ia vel ƀa in tētio ꝯtermīate sꝫ aliqd cōe ad vtrun qꝫ ꝛ aliū ē p̄ia aliū ē ƀa. ꝑm res intel lectas ī q̄bus fūdat aliogn vel p̄ima vel ƀa nō diceret ꝯnominatiue itētio

Si aūt sumat̄ ꝯcretiue dicta hītudo ē ƀa itētio tm̄. P̄ro hoc aūt scito ꝙ in tellectio flectit̄ s̄ se ipsam vel aliā in tellectionē ꝛ s̄ hītudinē itellecti ad in tellectionē ꝛ ꝯñter ipa itentiōalitas pōt eē obiectū itellectionis. ꝛ ꝯñter e rit itētio ꝯcretiue. fundās aliā itentio naltiatē. ꝛ illa aliā fundar̄ poterit ī in finitum. Nec icōuenit in formis iten tionalibus ī q̄bus ē reflexio aliqd ēē ꝯnomīans ꝛ ꝯnomīatuꝫ. sꝫ ī realibus quāuis alr̄ dici possit ꝙ hic ꝛ ibi hoc fit respectu diuersoꝝ. vt sicut quātitas ꝯnomīat substātiā ꝛ ꝯnominat̄ a qua litate. sic vna itentionalitas ꝯnominet hoīeꝫ. ꝛ illa sumpta vt obiectū deno minet̄ ab alia quā hꝫ respectu itellec tionis. Et nota ꝙ lꝫ id ꝙ rē ꝯseq̄t̄ vt ē obiectiue ī itellectu nō oporteat ēē itel lectū ex hoc ipo ꝙ sic ꝯseq̄t̄. secus si ꝯbeat ꝯnomīar̄ ꝯcretiue itētiōes. Ar. ṽo. vi. q̄rit an sola habitudo intellecti ad itellectū sit ƀa itētio. ꝛ rñꝫ sic. Sola talis hītudo ē. i. ꝛ. ij. itētio abstratiue ñ aūt ē p̄ia ꝯcretiue. nec ēt ipa sola ē ƀa ꝯcretiue ꝛ pꝫ istātia ī ƀis q̄ dicunt priuatiōeꝫ ꝛ ī gñe qō dic̄ hītudinē ad spēꝫ ꝛ eꝯ. sic p̄dicatū ad subiectū ꝛ eꝯ P̄ro quo not. ꝙ itellectū vt sic dic̄ hī tudinē solū ad itellectū si li vt sic redu plicꝫ solū ēē itellectū. secus si ēt cum hoc reduplicet modū quo hꝫ ēē ī itel lectu. sicut genus vltra hītudinē ad ī lectū dic̄ eē diuisibile ī multas spēs sic ꝙ directe ñ dic̄ hītudinē ad itellec tū sꝫ ad aliā rē. Notādū ēt ꝙ itētiōale dr̄ duplr̄. p̄io vt itētionale diuidit̄ ꝯ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

reale ⁊ ſic formalr̄ dicit ens rōis ⁊ ꝯ
uenit hītudini rei ad intellectū ⁊ rei
ad rē. Et ꝑo ītentio dr̄ termīatio qua
obiectū cognitū termīat intellectionē
⁊ ſic ꝯuenit ſoli hītudini obiecti ad in
tellectionē. q̄ tñ hītudo ē intētio ēt pri
mo mō. Et ſi arguat̄ ſic. genus ē ītētio
ꝯcretiue ergo ⁊ gñalitas abſtractiue
⁊ ꝯñr nō ſola hītudo p̄dicta. Ad hoc
dr̄ ꝙ res ꝺnomīata nec ī ꝯcreto nec ī
abſtracto ē forma a qua ꝺnomīat̄ ſicut
nec hō nec huāitas ē albedo qua hō
dr̄ albꝰ. nec ītētiōalitas qua dr̄ ītētio
ꝯcretīe. Nec opꝫ ꝙ ſi ablata hītudine
obī ad ītellectū tollit̄ oīs ꝑa ītentio ꝙ
ipa ſola ſit ꝑa ītētio. qꝛ ēt ablata ſbā
aufert̄ oē ens. nec tñ ipa ſola ē ens. q̄
ſtiōe aūt. 3. q̄ ē ꝺ ꝑa ītentiōe ꝯpatīe ad
prīaꝫ. arg. 1. q̄rit an aliqua ītētio fūdet̄
īmediate ſup rē extra ⁊ rñꝫ ſic. cū du
plex ſit ꝯpoſitū. ſ. ex hijs ut ex albedi
ne ⁊ ſupficie. ⁊ cū hijs vt ſupficies ē
ꝯpoſita albedini. ⁊ eꝯ. prīuꝫ nō dr̄ ꝺ p
te qꝛ ſupficies ñ ē illꝺ ꝯpoſitū ex hijſ
ſecus ꝺ ꝑo qꝛ albedo ē illꝺ qꝺ ē ꝯpoſi
tū ſupficiei ⁊ eꝯ. ita ꝙ ſubiectū deno
mīat̄ a forma īherēte ⁊ eꝯ. qꝛ igr̄ cō-
cretū alñ dic̄ ꝯpoſitū ex hijs p̄cipue ꝯ
cretuꝫ ſbē ñ dr̄ ꝺ pte qꝛ archa ñ ē for-
ma. ſꝫ qñ accipit̄ ꝯpoſitū huic dr̄ ꝺ p-
te. qꝛ dr̄ ꝙ ſupficies ē alba. Si igr̄ q̄
rat̄ an albedo fūdet̄ ſup albo vel ñ al
bo. dico ꝙ nō fūdat̄ ſr̄ albo dicēte ꝯpo
ſitū ex hijs qꝛ idē ēet aliquomō fūda
mētū ſui. nec ꝯ̄io aūt fūdat̄ ſup albō di
cēte ꝯpoſitū huic qꝛ ñ pōt eē fūdamen
tū albedinis niſi ꝙ ei ꝯiūgit̄. ſemp tñ

fūdat̄ ſup nō albedīe. idē ē ſi q̄rat̄ an
rlō fūdet̄ ſup relatiuo vel ñ relatiuo
Intētio igr̄ prīa ꝯcretīe q̄ꝫtū ad ipuꝫ
prīuꝫ obiectū cui attribuit̄ ītētiōalitaſ
ñ fūdat̄ ī aliquo prior̄. ſiue ſumat̄ p̄ci
ſe. ꝓ eo cui attribuit̄ ītētio ſiue ꝓ a-
gregato ex vtroqꝫ. qꝛ nec ēt ſorteſ nec
agregatū ex ſorte ⁊ albedine fūdatur
ſup prior̄ aliquo. ⁊ ſi illꝺ ſit accñs qꝺ
ī alio fūdet̄. tñ hoc ñ eſt fūdari ītentio
nē ī ītentiōe. vel ī re ſꝫ rē ī re. Si aūt
ſumat̄ abſtractiue nō fūdat̄ ī hoc qꝺ e
ēe obiectiue ī intellectu. qꝺ eſſe ē eſſe
rōnis tātū. qꝛ fūdat̄ in ente qꝺ hꝫ eſſe
reale ī natura. nec fūdat̄ ſolū in eo qꝺ
eſt ſubiectiue ī intellectu. lꝫ ſit ens re
ale. qꝛ nō ōe ens reale eſt tale. In eo
aūt qꝺ eſt ipꝫ eſſe ſubiectiue ī ītellec
tu fundat̄ aliqua ſi hītudo accñtis ad
ſubiectū. eſt realis vel nulla ſi eſt rō-
nis tm̄. Si tñ ꝑ eſſe in ītellectu ſubie
ctiue. vel obiectiue ſumamus rē q̄ in
eo eſt. iſtis modis. ſic actualr̄ fūdatur
ſolū ī eo. qꝺ ē obiectiue ī ītellectu cū
ſit relatō rei actu ītellecte. ad ītellec-
tionē ſꝫ potētia ꝓxīa ſundat̄ ī exñte
extra illum oppoſito mō ad intra o-
biectiue. qꝛ eſſe tale eſt reale ens cuꝫ
poſſit eſſe circūſcripto ītellectu. Et hoc
quātū ad fūdari prīaꝫ ī re extra. Quā
tū aūt ad fundari ī ītellectu: loq̄ndo ꝺ
eadeꝫ: ſic dico ꝙ īmediate fundat̄ ſo
lū ſup īmediato obiecto ītellectus ac
tualiter ītellectio. qꝺ nō eſt relatio ad
ītellectū niſi in reflexione. ⁊ qꝺ eſt e-
tiā obiectiue extra ī aptitudine. ⁊ alī
qñ extra ī actu oppoſite ad ſubiectiue.

intra. Et lȝ coexigat opposită relatiōȝ
ex pte ĩtellectus tñ ĩ ea nõ fundat̃. Et
si obijciat̃ ꝙ opposituͥ̃ esset ĩ opposito
dico ꝙ hoc nõ incõuenit in oppositis
pꝛio mõ. i. quoꝝ est vna realitas. ſȝ nõ
vna rõ. vt finis ⁊ pꝛincipiũ. ⁊ ꝭo. i. quo
rũ non põt esse vna realitas. vt quan
titas ⁊ qualitas. ymo hoc est necesse
quia isti modi sunt magis disparato
rũ quã oppositoꝝ. Opȝ aũt accñs ⁊ su
biectũ esse dispata. Intẽtiõalitas aũt
⁊ ens reale opponũtur ꝭo modo non
quia sint due realitates. sed quia vnũ
nõ est aliud. Opponũtur aũt etiã ter
cio modo quantũ ad esse circa ideȝ su
biectũ. vt albũ ⁊ nigrũ. Et nota ꝙ con
sequens reȝ extra. nõ coexigendo in-
tellectionem. non est intentio. secus co
exigendo illã. ¶ Ar. aũt ꝭo querit an
ꝭa intentio fundet̃ ĩmediate sup rem
extra. ⁊ rñdȝ sic. S c̃ albedo fũdat̃ in
albo. ſȝ nõ inquãtũ albũ est ita ĩtentio
pꝛĩa q̃. s. fũdat̃ sup esse reale. vt coexi-
git ĩtellectioneȝ. fundat̃ ĩ eo qͦ est o-
biectiue in ĩtellectu. ſȝ nõ ꝭm esse qͦ
hȝ in ĩtellectu. qꝛ illud esse est ipsa ha
bitudo q̃ est intentiõalitas. Et ista in
tentionalitas fũdata sup reali ente in
tellecto. est pꝛĩa ĩtentio abstractiue. et
quando ipsa intelligitur. est ꝭa cõcre-
tiue. Ad qõem igitur dico ꝙ nulla se
cũda ĩtentio abstractiue fundat̃ ĩme-
diate sup re hñte esse reale. ſȝ super
ens rationis. secus autem de aliqua
secunda cõcretiue. vt sola illa que est
pꝛĩa abstractiue. Nã hec sola conseq-
tur pꝛimo obiectum intellectionis cũ

alie pꝛesupponant obiectum ⁊ intel-
lectionem vt ista. et vlterius ipsum
terminum ad quem terminatur intel
lectio qui est ipsa intentionalitas. vn
de omnis alia fundatur in re intelle
cta. secundum esse qͦ habet in intel-
lectu. li secundum dicente rationem
fundari. Que est ipsa intentionali
tas. ¶ Articulo autem tercio. querit
vtrum secunda intentio fundetur su
per pꝛima ⁊ respondet sic. Pꝛima in
tentio concretiue supponit pꝛo ente re
ali. quia terminũ concretum pꝛecipue
ad accidens. tam in realibus quaȝ in
intentionalibus. non opoꝛtet suppone
re pꝛo composito ex hijs alioquin coꝛ
pus non esset album. sicut nec est cõ-
positum ex coꝛpoꝛe ⁊ albedine. sed
sufficit si supponat pꝛo composito huic
Omnis igitur intentio secunda. siue
abstractiue. siue concretiue. sumpta
fundatur mediate. vel immediate in
pꝛima sumpta concretiue. quia omne
ens rationis contra reale diuisuȝ fun
datur mediate vel immediate. super
pꝛimo obiecto rationis. quia cõseqtur
vt fundamentum rem existentem o-
biectiue in intellectu. ⁊ consequenter
pꝛimum fundamentum est pꝛimum
in illo genere. Super pꝛima autem ĩ
abstracto potest fundari aliqua secun
da abstractiue sumpta. quia pꝛima in
abstracto põt intelligi. ⁊ ꝯsequẽter fũ
dare relationẽ ad ĩtellectionẽ q̃ est in
tẽtiõalitas. ⁊ aliqua ꝭa ꝯcretiue sum-
pta. vt q̃ dic̃ pꝛiuationeȝ ⁊ q̃ dic̃ hitu
dinẽ rei ad aliã rẽ. vt genus qꝛ tales

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.5

consequunt obiectū intellectuȝ mediā te esse i intellectu.i.hītudine ad intel lectionē sicut pȝ ꝺ esse abstractū qꝛ pri us hō ē in intellectu quā intelligat si ne suppositis hr̄e eē. Huiusmodi.tñ sunt intētiones i cōcreto ⁊ sola hītu do obiecti ad intellectionē est abstra tiue intētio.tā in primis quā in ꝑis in tentionibus ⁊ hec vt est hītudo. ⁊ vt est fundamētū imediatū predictaruȝ intentionū.ē soluȝ intentionalitas. Ut aūt ē obiectū intellectū est intētio ꝑa concretiue. ¶ Articulo aūt q̄rto que rit vtrum vna ꝑa intentio fundetur su per alia secunda. ⁊ respondet sic. Ens rōnis sicut entitatem ita ⁊ subiectum habet solū ꝑm rationem ⁊ hȝ subiec tum principale ⁊ secundarium.i.quo mediante fundat̄ in alio. Et hoc est duplex.s.manens inse ⁊ soluȝ virtute in effectu sicut forma panis inducitur mediante dispositione paste. Igitur vna secūda intentio pōt esse fundamē tum alterius principale nō qꝺ non sit reducibile in principalius quia sic so la res extra est principale sȝ quod est formale obiectū intellectus qꝛ aliqua est pr̄o ⁊ p se subiectū sciē alicuius.i. logice item qꝛ potest esse formale si gnificatuȝ alicuius termini.i.generis nō.n.significamus nisi quod intelligi mus. Item potest esse fundamentum quo imanenter ꝑa intentio alterius se cunde. quia alique fundantur median te hītudine ad intellectionem que est secūda intentio concretiue. ⁊ imepara bilis ab obiecto cogitato. Item ēt nō imanenter quia sicut se hȝ obiectuȝ ⁊ actus ad obiectū ⁊ actū ita ⁊ hītudies inde sequentes. Ergo q̄ sequūtur obiec tum actus sillogistici supponunt eas que sequuntur obiectū actus cōpositio nis ⁊ intelligētie nec simul sunt cū eis sicut nec actus illi. Nota ꝙ ad hoc ꝙ aliquid sit cognituȝ nō opȝ illud esse sed sufficit ꝙ sit eius similitudo vel alicuius ei similis. ut cuȝ intelligitur per similitudinem effectus. Et ꝙ o biectum pr̄o mouet ad noticiaȝ sui ⁊ ꝑm ad noticiā intellectionis. Nec opȝ ōe fundamentuȝ esse perfectius fun dato. vt pȝ de materia respectu forme sed sufficit ꝙ sit ꝓpinquius primo fū dato perfectiori. Nota ēt ꝙ ītellectio nem ⁊ huiusmodi similia spūalia cō fuse aprehendimus. cum aliquibus sensibilibus siue proprio coꝛ fantas mathe sicut cū aprehendo hominem confuse aprehendo meum ap̄hendere sȝ cuȝ ea directe intelligimus forma mus coꝛ fantasmata ꝑm tñ similitudi nem ad sensibilia. ¶ Questione autē quarta que est de ꝑa intentione com paratiue ad primā quātum ad predi cationeȝ. ¶ Articulo pr̄o q̄rit vtrum ꝑa predicetur de prima. vt homo est spēs ⁊ respondet sic intentio ꝑa q̄ est ens rōnis predicatur denominatiue de re que est extra hēnte eē reale di cēdo homo est spēs quia sicut homo denominatur ab intellectu dicēdo ꝙ est intellectus ita ⁊ ab alijs que con sequuntur ipsuȝ vt est obiectiue in in tellectu quia ista magis se tenent ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

parte intellecti quam intellectio. Si cut.n.res per se sunt intelligibiles ꝛ eis accidit actu intelligi ita rebus in- tentiones per se cōueniunt in aptitudi ne in actu ãt per accidens. Scienduꝫ est tamen ꝙ primum ꝛ per se obiec- tum potētie.habet aptitudinem ad ac tum eius per se ꝛ primo.cōtentum ãt sub primo ꝛ per se obiecto.habet ap- titudinem per se sed non primo. Un- de albedo est visibilis per se soluꝫ co lor antem per se ꝛ primo ꝛ similiter ꝛ hoc ens est intelligibile per se solū ens auteꝫ qđ est primū obiectum in- tellectus per se ꝛ primo. Cum autem primus modus:non dico essendi:sed dicendi per se fit cū predicatum est ñ de diffinitiōe solū subiecti vt simus ē nasus.sed ēt de essentia vt hō est ani- mal.ꝛ ẜus cū subiectum est de diffi- nitione predicati ꝛ non de essentia vt hō est risibilis.ꝛ tercius cū cā extrin- seca vt efficiens vel finalis denomina tur a suo effectu per se.quidam dicūt ꝙ ista ens est intelligibile est in q̃rto modo perseitatis qui est tercius dicē di per se cū tercius positus a philoso- pho nō sit modus dicendi sed essendi per se. Sed hoc non est verum quia aliqua denominatio cāe in ordine ad effectum non dicit eius qualitateꝫ.vt dicendo ignis est similis aque calefa cte.ꝛ aliqua dicit vt ignis est calefac- tiuꝫ aque Et hoc requirit quartus mo dus per se siue tercius dicendi.s.ꝙ ꝓ positio dicat efficientiam cause respe ctu effectus per se ꝙ non facit p̄dicta

quia non entia siue negatiua.vere in telliguntur ꝛ tamen nō efficiunt intel lectioneꝫ.pmo nec positiua quia si in telligi dicit formaliter efficientiaꝫ in tellectionis deus dū intelligit effice- ret suam intellectionem. Est igitur in ẜo modo. Ex hoc.n.aliqd est natum intelligi ꝙ est natum habere in intel lectu similitudinem qua rep̄sentetur ex qua sequitur relatio representan- tis ꝛ representati.a qua aliqd deno- minatur intelligibile sicut a relatio- ne similitudinis ꝛ non efficiencie Et cum dicitur ens reale est intelligibile predicatum dicit ens rōnis ꝛ non si- militudinem in esse reali. Nec p̄dica tum cōueniens alicui per se conuenit ei in esse reali sic ꝙ in ipso formaliter importetur ens reale sed fundamen- taliter. ita.s.ꝙ in reali ente fundatur lꝫ aliquãdo supposita intellectōe. Sic etiã linee curue competit esse curuuꝫ formaliter per curuitatem sed funda mētaliter per id ꝙ in ipsa est. Notan dum est autem ꝙ isti nullus hō est species contradicit ista hō non est spe cies.vel non hō est species. q̃ non est s̄m rem indefinita sed singularis qꝛ licet subiectum eius sit terminus vni uersalis.tamen hꝫ vim singularis in ea quia stat pro natura cōmuni.prout sub ea non est descensus Unde nec re fert vtrū negatō ꝑponatur vel postpo natur subiecto. Nec esse spēm conue- nit termino cōmuni pro suppositis.i. quia cōuenit suppositis sed rōe comu nitatis que suppositis non conuenit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Notandum etiam q comune est pri us particularibus vt homo sor. et pla to. quando tenetur indeterminate pro isto vel illo. sed quando tenetur pro natura comuni rone comunitatis est eis posterius. quia ipsa comunitas est eis posterior. ¶ Articulo autem secu do querit vtrum vna secunda inten tio possit dici de alia vt genus e spe cies et respondet sic. Sicut est de acci dentibus realibus circa rez inesse rea li. ita est de intentionalibus circa rem vt est obiectiue in intellectu siue cir ca formale obiectuz intellectus. Que dam igitur sunt que non se copatiuntur circa idem vt album et nigrum genus et species quia homo sub ratione ho minis et sub ratione animalis est duo formalia obiecta. et vni eorum repu gnat esse genus sicut et concipi indeter minate respectu specierum. alteri ve ro esse speciem. Quedam aute se co patiuntur sz non se neccio consequun tur vt album et dulce species. et subie ctum actu. Quedam vero se compa tiuntur et vnum aliud neccio consequi tur vt linea et curuum genus et predi cabile. Prima no predicantur de se inuicem. nec in abstracto. nec in cocre to. secuda vero predicantur in concre to sed per accidens tantum. tercia ve ro per se in secundo modo vt linea e curua et obiectum intellectum est vni uersale vel particulare. et in primo vt albedo est color. genus est predicabi le et secuda intentio. Et dico in primo quando predicatum est de ratione formali subiecti sicut omne superius de ratione formali inferioris non aut nasus de formali ratione simi. Sed hic sunt duo dubia. Primuz quia cu dico homo est animal videtur q in tentio generis et spei simul eidez rei couenia nt quia illa sunt vna res vno actu intellecta. So. tunc ille due inten tiones fundant in vna re. sed no in eo de fundameto formali. nec vna est a lia. qr illa res non fundat eas scdm esse extra circonscripta intellectione sz scdm esse obiectiuuz in quo illa sunt duo o biecta formalr distincta et si coniucta intelligantur. Et vnu negatur de alio sic q obum formale qd e ho no e illd qd e aial et pnr q eis coueniut vt sunt oba cuiusmoi sut itetiones no pdicat d se in cocreto. Et si dicat qd ad vitate huius ho est genus n opz q ho redu plicatiue sumat qr non oportet q con ueniens alicui coueniat ei secunduz q ipsum dico q reduplicatio est virtua liter in istis homo est species animal est genus. sicut et in ista homo est im mediatu subiectum risibilitatis. Nec inconuenit idem sub diuersis rationi bus intelligi determinate et indeter minate actu qui est compositio vel di uisio. et si actu qui est indiuisibili in telligenda inconueniat. Secundu du bium est quia dicendo homo est ho mo intetiones subiecti et predicati vi dentur fondari in eodem obiecto for mali So. Tunc obiectum intellectio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

nis est conuenienda hominis ad se i
psum que est intelligibile complexũ
in quo homo bis sumptus. est duo in
telligibilia vnius rationis quátũ ad
primam intentionem ꝛ diuersarũ op
positarum quam ad esse rationis ꝛ se
cundam intentionem. quia scilicet se⸗
cundum diuersum situm conuenit ei
ratio subiecti ꝛ predicati sicut quáti⸗
tati album ꝛ nigrum secundum di⸗
uersas partes. Notandũ etiam ꝙ ist
ta proprium est accidens est falsa si ter
mini itentpro intentionibus ꝛ simili
ter si pro rebus dummodo per acci⸗
dens intelligatur id qd̓ non habz cau
saz precisaz in eo de quo dicitur. Est
autem vera si intelligatur pro ente ĩ
herente alteri. ❡ Articulo autem se⸗
cundo querit an vna secunda intentio
dicatur de fundamento alterius vt ho
mo est genus. et respondet sic. Pri⸗
mum ꝛ rẽotum secundarum intentio
num fundamentũ. est res habens ẽe
reale in natura quia illa est primum
obiectum intellectus. sed secundariũ
ꝛ imediatum est res sic vel sic intel⸗
lecta quia consequuntur rez vt est o⸗
biectiue in intellectu ꝙ est esse intel⸗
lectum. Et si queratur primum esse in
tellectum qd̓ est primum inter secun⸗
das intentiones in quo fundetur cum
non habeat esse intellectum aliud pri
us. dico ꝙ fundatur in ente reali vt ei
correspondet intellectio vt fundamen
tum opposite relationis ex parte intel
lectus. Sciendum enim ꝙ ens rea⸗
le denominatur intellectum ab intel⸗
lectione ꝛ ab habitudine ad intellec
tionez quam terminat. Et primum in
tellectum esse fundatur super re intel
lecta non absolute exclusa intellectio
ne sed inclusa vt fundamẽtuz ꝛc̃. Sz
contra nam si fundatur in re vt intel⸗
lecta. ergo vt includit essẽ intellectuz
ergo in se ipso fundatur So. funda⸗
tur in re vt intellecta. idest vt deno⸗
minatur intellecta ab intellectione.
non autem vt intellecta idest vt de⸗
nominatur intellecta ab habitudine
ad intellectionem. quia fundaretur
super habitudine. Pro quo sciendũz
est. vt sciatur ordo fundandi inten⸗
tiones. ꝙ res mouet intellectum ad
aprehensionem hominis ꝛ anima⸗
lis ꝛ huiusmodi secundũ diuersa a⸗
parentia in re. puta rationabile ꝛ sen
sibile. Et rem quidem esse rationabi
lem ꝛ sensibilem est essẽ reale. sed
ista differre ratione aut esse diuersa
obiecta dicit essẽ rationis ꝛ secun⸗
das intentiones concretiue quaruz
prima respectu cuiuslibet obiecti.
siue simplicis. siue complexi est ha
bitudo obiecti ad intellectionem.
que fundatur in re. vt denominatur
intellecta ab intellectione. Alie au⸗
tem sequuntur mediante predicta.
et fundantur in re vt denominatur
intellecta a predicta habitudine. ver
bi gratia. Si intelligitur homo se⸗
cundum hoc apparens scilicet ra⸗
tionabile terminat intellectionez siue

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

sorte & platone. Et deinde obijcitur secundo sine determinantibus ad sortē vel platonem sive ut indifferēs ad plura numero. & sic mediante predicta habitudine ad intellectōem sive mediante esse intellectum. sequitur intentio abstracti & predicabilis de pluribus numero. Cum igitur dico hō sm apparēs q est ratiōabile est intellectus. esse intellectum formalr dicit fundamētum habitudinis si denominatio fiat ab intellectione. & si fiat ab habitudine ad illam dicit formalr sam intentionem cōcretive. sicut & si dicatur hō secūdum hoc apparens exns in intellectu obiective est intellectus. Ista aūt valēt ad sciendum an repugnatio intentionis sit ad intentionem vel ad eius fundamentū. Uñ si qritur an genus repugnet existenti in intellectu obiective sm apparens qd est rationabile. qd est an intentio generis repugnet fundamento speciei. Sed dicendo an repugnet ei qd est in intellectu obiective secundū apparens qd est indifferens ad plura numero. qd est an intentio repugnet intentioni. Ad questionem igitur supposito q vera sit opinio q dicit nō eē accidens ita comune quin alicui subiecto sit proprium & per se eius. dico q omnes intentiones pntes simplicium intelligentiā ut. v. universalia et vlē & abstractum & huiusmodi. hēnt idem fundamentum reōtum idest rē que est extra. quia eadem res est accidens proprium genus & huiusmōi Si autem sit aliquod accidens non proprium tunc proprium & accidens non habebunt idem reōtum sed solum alie. Idem dico de consequentibus compositionem ubi extrema sūt realiter idem. quia eadem res est homo & animal & hoc totū homo est animal. Secus si extrema dicant diversa formaliter ut homo est albus. Quedam ergo conveniunt in fundamento reōto & quedam non. Que vero importantur per. v. predicabilia nunquā conveniunt in proximo. quia nec in formali obiecto. sicut homo ut homo intellectus. non potest esse genus. Sed de istis predicatum & subiectum quia homo conceptus ut homo potest esse subiectum & predicatum. unde homo ut fundamentum illarum intentionū. eodem modo intelligitur in subiecto & predicato. licet in predicato intelligatur ut enunciatum de alio & non in subiecto. Sed intelligi ut enunciatū dicit intentionem predicari & non fundamentum eius. Igitur unaqueque intentio predicatur de fundamento alterius in quo cum ea comunicat. quia accidentia que sunt in aliquo de eo verificantur. Predicatur inquam per hoc verbum potest ita q fundamentum reōtum speciei potest esse fundamentum generis sicut & concipi ut animal. Sed de eo in quo non comunicat nunquam dicitur. sicut nec intelligere de subiecto coloris. Que autem non comunicant in fundamento proximo ex hoc q requirunt diversas formalitates obiecti. ut genus & spēs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

non sunt tales . vt vna predicetur de fundamento alteri9 sicut homo vt sic non est genus. Secus si non ꝯmuni-cant quia vna est ratio fundandi aliā vt esse intellectu3 ⁊ esse genus. vnde qđ intelligitur est genus .

¶ Questione autem quinta que est de cuius consideratione sint secunde intentiones . Articulo primo querit vtrum aliqua scientia sit de eis vt đ per se primo subiecto. ⁊ respondet sic Ad primum ⁊ per se subiectum sciē-tie tria requiruntur. Primo ꝙ in il-la scientia sit primo notum. non qui-dem effectiue quasi primo mouens intellectum. quia in scientia naturali prius occurit motus quā id cuius est passio. sed finaliter quia scilicet eius noticia primo ⁊ per se intenditur etiā in praticis in quib9 l3 aliqđ principali us intendatur quā noticia subiecti sci licet ipsum opus tñ inter noticias. ea que est subiecti principaliter intendi-tur. Et secundo ꝙ omnia in ea consi-derata habeant ad illud attributionē effectus ad causam vel passionis ad subiectum . quia si scientia debet esse vna oportet omnia talia in sua cogno scibilitate vniri inter se . vel in tercio qđ est ipsum subiectum qđ principali ter intenditur. Et tercio ꝙ totus pro-cessus scientie resoluatur ⁊ stet in ei9 ratione formali inquirendo principia vel passiones. Et hoc ex natura rei ñ absolute sed secundum aptitudinem qua res nate sunt mouere intellectu3 nostrum ad sui noticiam vel intelli-gi a nobis . Quod autem processus scientie non stet in aliquo. ē quia illud reducitur in aliud. primo vt effectus in causam. vel secundo vt passio in su biectum. vel tercio vt inferius in su-perius. Et quantum ad primum ho-rum trium dico ꝙ effectus cause ex-trinsece reducitur in causam quantu3 ad cognoscibilitatem. quando de cau-sa nata est haberi noticia perfecte no tificans effectum ⁊ ꝯña ad illum per se. ad qđ requiritur primo ꝙ sit per se causa perfecta totius effectus ⁊ per se ei couenientium. ⁊ secundo ꝙ sit per fecte note precipue. quantum ad id ꝙ est perfecta causa. Si autem de ea ta lis notitia non habeatur. non reduci-tur . quia reducitur vnumquodq3 ad id qđ est ratio se cognoscendi. Un de si deficit primum vt in medicina respectu sanitatis. cognoscitur simpli-citer causa per effectum. quia effectus est simpliciter causa finalis illius im perfecti efficientis. Si vero deficit se cundum vt in primo motore respectu motus. sic per effectum cognoscimus causam non simpliciter secundum ꝙ est. sed secundum ꝙ est causa eius i dest vt est motor sic ꝙ statur in for-mali ratione effectus. In causis autē intrinsecis idest materia ⁊ forma sē per statur in ratione effectus. idest cō positi. quia est prius notus simplici-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

ter quia perfectius.τ quo ad nos. pri
mo phisicorum. Quantum ad secun
dum autem dico. q quando passio
fundatur in passione media idest fun
data in alio subiecto. vt figura in quã
titate fundata in subiecta. statur in ra
tione passionis medie. qaando circou
scripto omni diuerso adhuc sequentes
eaʒ per se consequuntur. τ illa est suf
ficiens ratio q sibi insint. τ illa inhe
sio est per se nota quo ad aliquam il
larum. per quam alie probari possunt
in esse. In omni enim processu statur
ad propositiones per se notas. maxi-
me si connexio medie ad suum su-
biectum non est ratio. innotescendi cõ
nexioneem aliarum ad se. Et quia ta
lis est quantitas. primum τ per se o-
biectum geometrie. est quantum vt
sic. ita q ad sciendum passiones eius
τ earum consequentiam ab ipso. in
quantum tale non oportet scire depen
dentia eius ab alio. quam tamen o-
portet scire si volumus scire primum
a quo tales passiones dependent. Si
autem deficiat aliquod predictorum
statur in ratione alicuius prioris.
Quantum autem ad tercium si pas-
sio consequitur aliquod comune quã
tum ad totam eius comunitatem. pro
cessus non stat in aliquo contento
sub eo. quia statur in eo qd est pas-
sioni equale includens scilicet imme
diatam et precisam causam eius.
Si autem consequitur aliquod in-
ferius adequate aliqui dicunt q sta
tur in inferiori. quia eius passio nõ
demonstratur per rationem superio-
ris. vt tot sint scientie rationales.
quot species specialissime. Sed cer
tum est non esse eandem scientiam
quicquid sit de hoc alioquin sola me
thaphysica esset scientia realis.
Forte tamen est vna scientia supe
rioris τ inferioris. quando passio-
nes eius sic connectuntur passioni-
bus huius q illis notis facilite r no
tificantur iste. alia autem si non fa
ciliter. quia omnes concedunt q nõ
est necessario vna scientia de vtris-
qʒ. Iste autem tres condictiones
subiecti conueniunt enti rationis.
Hoc autem patet de tercia que est
potissima. τ a qua alie dependent
Non enim reducitur necessario in
aliud. vt in causam extrinsecam.
quia non habet causam efficientem
per se. τ consequenter nec finem. sed
solum per accidens. que non est suf
ficiens ratio innotescendi. Cum e-
nim non ponat. sed supponat enti-
tatem realem non habet causam se
cundum rem. Et si illam haberet
illa non esset sufficiens ratio inno-
tescendi. quia esset res nata moue-
re intellectum. qua cognita quan-
tum ad hoc. quo mouet. adhuc ne-
scitur vnde habeat q sit vniuersa
lis vel abstracta. τ posito per impos
sibile q non moueret. adhuc talia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.6.5

consequerentur rem in esse obiecti-
uo. Nec reducitur vt effectus in
causam intrinsecam vt patet. Nec
vt passio in subiectum quia non est
vere passio entis realis. sicut nec re
ale positiuum. Nec sicut inferius ad
superius. quia aliquid esset comu-
ne enti reali ꝛ rationis ꝛ consequen
ter esset equiuocum ꝛ non scibile.
nec haberet passiones connexas is-
tis. Conueniunt etiam et alie due
vt patet ex dictis. Nec oportet pri
mum obiectum scientie mouere in
tellectum ad actum. sed sufficit si
aliud moueat. primo ad sui noti-
ciam. ꝛ ex consequenti ad notitiam
alterius. Nec inconuenit qđ est o-
biectum secundarium respectu vni-
us actus vel habitus. esse primum
respectu alterius. sed inconuenit si
sit secundarium respectu vnius et
eiusdem esse primum vt quantitas
respectu visionis. ꝛ substātia respe-
ctu methaphysice. Nec inconue-
nit ens rationis esse in aliqua scien-
tia primo notum finaliter. queren-
ti scientiam. ꝛ esse primum quod oc
currit habenti scientiam. et tamen
esse notum ex alio prius noto. Nec
oportet propositiones per se notas.
sic esse notas ex terminis quasi per
alia non notificetur quid nominis
terminorum. sicut simplex ex sim
plici. sed sic ꝙ scito quid nominis
nota est statim eorum coherentia
alioquin non essent per se note nisi
que constituerent ex cadentibus im
mediate sub sensu. Notandum e-
tiam ꝙ si dicatur. scientie conside-
rantis de prima ꝛ secunda intentio
ne vt de primo ꝛ per se subiecto. pri-
mum ꝛ per se obiectum. non est se-
cunda intentio. est propositio falsa.
si in subiecto sumatur intentio ab-
stractiue. et in. predicato concretiue
quia subiectum loyce. est secunda
intentio concretiue. que est prima ꝛ
secunda intentionalitas. sic ꝙ prima
intentio in abstracto. est secunda in
concreto. Est autem verum si vtro
biqꝫ sumatur abstractiue vel concre
tiue. Et si obijciatur primo ꝙ om
nis scientia habet realem habitu-
dinem ad suum obiectum. que non
potest esse ad ens rationis. dico ꝙ
verum est de scientijs realibus qui
bus respondet primum genus intel
ligibilium. non autem vniuersali-
ter. vel sufficit scientiam refferri re
aliter ad materiale sui obiecti. qđ ē
ens reale respectu entis rationis.
Si obijciatur secundo ꝙ nullum de
cuius ratione est presupponere ali
ud cui insit. cuiusmodi est ens ratio
nis. cum sit relatio. potest esse pri-
mum obiectum scientie. nego ma-
iorem. Et si probetur quia non in
telligitur. nisi intellecto alio. ꝛ con
sequenter non intelligitur vt primum
obiectum. dico ꝙ potest intelligi a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

lio non intellecto. si illud includat vt materiale eo modo quo in diffinitione per additamenta in ratione et quiditate materiale. est quod est ex parte subiecti et formale quod ex parte forme. Nam multi sciuerunt quantitatem quo ad formale scilicet esse diuisibile in partes eiusdem rationis ignorantes vtrum sit accidens sed credentes esse substantia. Item non requiritur quod per se subiectum non apprehendatur apprehensione simplici vt inherens. sed sufficit si sua ratio sufficiat ad probandas passiones consequentes quia non oportet scientiam facere notitiam de illo quantum ad omnia. sed quantum ad rationem per quam est ratio passionum in illa scientia. Si obijciatur tercio quia ens rationis est relatio de qua non potest esse scientia vt de primo obiecto. quia iam esset de duobus cum relationes simul intelligantur dico quod relationi in genere generalissimo. vel non sub alterno. non correspondet opposita relatio. dum dico relatio equiperantie. sed in speciali. Ens autem rationis non dicit relationem in speciali. ¶ Articulo autem secundo querit vtrum logica sit de secundis intentionibus. vt de primo et per se subiecto. Et respondet sic. Logica est de secundis intencionibus idest non de intentionalitatibus. sed de secundo genere intelligibilium, sicut de primo et per se subiecto. non quod sic sit de omnibus. vt de subiecto vel parte subiectiua subiecti. sed sic quod est de aliqua sub qua continentur alique partes subiectiue. et alie ad eam se habent vt passiones. Hoc autem patet primo. quia considerat ea que conueniunt rebus vt sunt in intellectu. secundo quia est de omni ente. et non quantum ad consequentia omnia in esse reali. quia esset methaphysica ergo quantum ad consequentia in esse rationis. Et si dicatur methaphysica esse de ente in ordine ad passiones reales. et logica in ordine ad non reales contra. quia vna ratio non sufficit innotescere passiones duarum scientiarum. Est autem notandum quod ens rationis est duplex. scilicet consequens rem ex institutione humana. vt habitudo vocis ad significatum. et quoddam consequens noticiam rei. sine humana voluntate sed ex natura rei. Et istud est duplex quoddam scilicet conueniens alicui determinato tantum. vt differentia rationis inter iustititiam et sapientiam dei et principium ac finem duarum linearum. et quoddam quod conuenit omnibus generibus entis. vt genus et esse abstractum. que conueniunt tam substantie quam accidenti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Et de hoc est sola logica.q̄ cōsiderat eius primas differentias.q̄ sunt.aliqd pñs primā opationē aīe.vt p̄dicabile vel ħaȝ vt p̄dictoriū.vel terciā vt añs vel pñs.sicut gramatica cōsiderat ens rōis pñs rē ex hūana institutiōe. Añ si considerat aliqd ptinens ad ens rationis logicū.vt cū dicit nomē apelatiuū significare cōe pluribꝫ.nō ꝯsiderat ipaȝ pluralitatē vel cōitatē ꝑm se sed vt significatā. Nec tñ logica illud ens rōnis considerat oī modo quo est ꝯsiderabile ſȝ iquātū eius cognitio valȝ ad ꝓcedēdū i alijs sciēs. De odē tñ ē metaphisica iquātū ꝯsiderat in hītudine ad ens reale. vtrū.s.fundet i eo vel huiusmōi.sic ō eo ē logica. quātū ad ꝯueniētia ei ꝑm se vt p̄dicari ꝛ huiusmodi.Añ logica agit de ente reali inquantum in eo inuenitur aliqua secūda intentio.Hec sūt q̄ de herueo ꝓ rudioribus excerpsi.q̄ tñ q plene tenȝ totū hȝ librū eius ō intentiōibꝫ exceptis opiniōibꝫ ꝛ iꝓbatōibꝫ eaȝ ꝛ qbusdam ꝓbationibus suis.Lȝ āt q̄dā horū indigeant glosula.vel rōe sui . vel pp incorrectionē libri vñ hec sumpsi tñ ea sine glosa recitaui vt sciat q̄sqȝ qd ille senserit.Capolus āt vt pȝ i primo.dis.23.q.2 ꝙ tā pria q̄ȝ ꝯa intentio est ꝯceptio intelllectus.ꝛ intendit de ꝯceptu formali.Et ibidē dic̄ ꝙ intentio est in intellectu formalr̄ ꝛ principalr̄ ꝛ abstractiue. lȝ ꝯcretiue sit ipsa res intellecta.Et sic inter ipsū ꝛ heruеū vr̄ duplex dissonantia.i.s.ꝙ intētio sit pcincipalr̄ in intellectu subiectiue ꝑm capo.ꝛ principalr̄ ex pte rei se teneat ꝑm herueū.Sȝ herueus nō dic̄ quātū ego legerim ꝙ sit principaliter ex pte rei.ſȝ ꝙ in logicalibus intentionē sumimus ex parte rei. Que non repugnant.Sic enim etiam natura dr̄ primo natiuitas.nec tamen per naturam intelligimus natiuitaem qñ logicaliter dicimus naturā hominis esse comunem multis. Añ ꝛ ipse herueus vt supra patuit questione prima ar.i.dicit intentionem ex parte intellectus sumptam esse intentionem essentialiter ꝛ ab ea denominari intentionale vt est intentio ex parte rei. Et etiam ipse sentit ꝙ intentio formaliter ꝛ principaliter sit in intellectu lȝ ñ itētiōalitas ō q̄ cap.nihil dic̄.Scđa dissonātia q2 ꝑm capolū itentio abstractiue ꝛ denominans est conceptus formalis rei ꝛ secundum herueū est relatio inter rem ꝛ conceptuȝ. Sed forte posset dici ꝙ capolus nō loq̄r.ō itētionalitate ꝛ ꝙ res denominatur intentio a tali habitudine ꝛ a conceptu sed ab habitudine intrinsece ꝛ gr̄a ꝯceptus ꝛ a ꝯceptu extrinsece. Quicquid autem sit de hijs concordijs.stādum est herueo quia magis a proposito ꝛ dedita opera pertractauit materiam istam . Patet autem ex dictis ꝙ cum terminiстis conuenimus quo ad primam intentionem.quia ipsi dicunt ꝙ terminus prime intentionis idest significans primam intentioneȝ est terminus significans non terminum idest ꝯceptum obiectiualem . et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

intellige factuz de primo intellectis. Dissentimus aũt in hac q: dicũt q̃ terminus hec intentionis significat soluz modo terminum siue rõez rõis fundatam in termino ea ratione qua est signum ⁊ non qua est res. Vñ volunt q̃ oĩs hã intentio formalr̃ sit rlõ fundata in termino siue termi̾etur ad significatum eius siue ad alium terminum sicut in termino vocali fundatur rlõ ad mentalẽ. Nos aũt dicimus in termino vocali esse quidem aliquaz secundam intentionem siue relationẽ excogitatã quecũqz sit illarum duarũ sed non hanc solã sed infinitas alias quia non solum terminos significantes terminos dicimus secunde intentionis sed etiam significantes res vt li genus species accidens proprium suppositum indiuiduum ⁊ huiusmodi. Finis

Impressum bononie p Ugonez Rugerium. Sub excellentissimo. Dño Johanne bẽtiuolo foeliciter regnãte. Anno ab incarnatione Domini nr̃i M.ccccLxxxxix. die vero. x. Julij.

¶ Castigatio magistri siluestri prierat. in dialeticam suam.

Car. 2. col. i. linea. 33. post li significata ade vel ad aliud.
Car. 3. col. i. l. xliiij. natur̃ col. 3. l. 22. post li vna ade sit pfectior col. iiij. l. 22. creata p certa.
Car. iiij. col. i. l. xiiij. ẽ oẽ quo pro oẽ qđ col. 2. l. xix. illũ p illõ. itẽ. l. xlt. post li discreti ade li vt supra.
Car. v. col. iiij. l. vij. post li limitet̃ ade vt aliqs hõ ẽ aĩal ⁊ hõ est species.
Car. vi. col. i. l. v. exp̃ssuz. itẽ. l. 23. ẽ soluz. itẽ. l. xxxiiij. distribuitur. itẽ. l. 3v. post li nullus ade igitur.
Car. vij. col. i. l. xiiij. absolute col. 2. l. lxvi. nõ diminuẽs col. 3. l. v. post li curri̾t ade. Stat enim li hõ p albis tãtũ.
Car. v3. col. i. l. xl2. ad ẽ illa ⁊. l. xliiij ẽ
Car. io col. i. l. i post li lapis ade nullo lapis. col. 2. l. xxiiij. post li vlĩs ade q2 cũ in oppositã qualitatẽ cõuertat̃ sequeretur vlẽz afficiẽtiã conuerti simplr̃.
Car. xi. col. 2. xl3. post li. f. ade haz. col. 3. in figura. i. p est lege currit.
Car. i2. col. i. l. 3viiij. eo mõ. col. 2. l. 3viiij. post li nõ ade p̃latam col. iiij. l. v. sentiens p insensibilẽ itẽ. l. 33. vacat li instãs. Car. i3. col. 3. l. xiiij. loco col. iiij. l. i2. in exposita. Cart. xiiij. col. iiij. l. 22. ade seq̃t aĩi li ad. Car. xv. col. 3 l. iiij. vo p nõ. Car. xvi. col. 2. l. i3. exẽplar. col. 3 l. xxv. p̃dicato itez l. xli. qlibet p cuiuslibz col. iiij. l. vij. fortis itẽ. l. xxix. vel p in. Car. xvij col. i. l. i2. aĩal p aliqs col. 2. l. v. cõclusione. itẽ l. xxvij. p quoz dic quo ex. itẽ l. xl3. vacat li eẽ col. 3. l. xxv3. cõclusiões
Car. xv3. col. i. l. 3. post li idẽ ade vide ho cõ. cap. 32. in fine. itẽ. l. xlv. n. p tñ col. 2. l. 3v3. tãtũ p vñ. col. 3. l. vltĩa inter ergo et ẽ ade a. col. iiij. l. xl3. dum dicere p iterz dicet. Car. xix. col. i. l. xi ade li ⁊ aĩ li ego. itẽ. l. xxv. opponit. itẽ. l. 30. ppositũ. col. 2. l. xvij. post

li signum adc ꝛ signatũ . itẽ.l.xv3.si- gnatum.itẽ.l.xl.post li nouit adc. Sꝫ tñ tercius ẽ nullus ꝛ ꝑus reducit ad pꝛimũ qꝛ vna ꝓpositione qs vtit̃ pos- sibiliter vt signo ꝛ signato. Car.20. col.i.l.22.eo mõ.col.3.l.xxvij.in ea ꝑ me itẽ.l.xl3.cũ vo col.iiij.l.3.ꝛ ꝑ ẽt.itẽ l.22.stet pꝛo et. Car.21.col.2.l.32.nc̃io ꝑ nc̃ciuꝫ col.iiij.l.xxvij.li ꝛ dꝫ seq li positio. Car.22.col.i.l.12.negeꝫ posi tum.col.2.l.12.vñ.ꝑ nõ.col.3.l.x.pꝛo li obligãdo obligatio lege obligatio o- bligans.itẽ.l.xxiiij.itellectu.itẽ.l.xli. añ li nisi adc.i.rlões ad res vel con- ceptus. Car.23.col.3.l.12.intellectus col.2.l.xi.vacat li siue.itẽ.l.30.ꝑ li dic v.itẽ.l.xli.eẽnlr̃ ꝑ ẽe.col.3.l.vij.signi ficatũ.col.iiii.l.vi.ꝓpꝛietas.itẽ.l.xlij. indiuisibili.itẽ.l.eadẽ añ li quaꝝ adc ad li.a.itẽ.l.xliiij.aliã ꝑ cũ alia.Car. xxiiij.col.i.l.12.quãtita is.itẽ.l.xiiij.a pse.itẽ.l.xliiij.sꝫ ꝑ ꝑꝫ.itẽ nota ꝙ hoc capitulũ dꝫ seq sequens . Car.2v. col.i.l.iiij.adc li hõ.col.2.l.2.amplia- tio.itẽ.l.xix.s.itẽ.l.20.qñqꝫ.itẽ.l.33.ꝑ li ꝛ nõ esse dic nõ aũt. Car.xxvi.col. i.l.xlv.ꝫ.positi.col.2.l.33.sꝫ ꝑ si.itẽ.l. xlv.sicut pꝛo sint col.3.l.xv. tãtũ.itẽ.l. xviij.vacat li se.itẽ.i.xlv.valꝫ col.iiij l.ix.ꝓpoꝛtionis.itẽ.l.3viij.post li tãtũ adc nisi li oẽm colligat . Car.xxvij. col.i.l.xi.ꝛ ꝑ est.col.2.l.xliij.sicut ꝑ siue col.3.l.x.ↄuersiaꝫ.itẽ.l.xiiii.post li foꝛmalis adc q̃.s.tꝫ i oĩbus termi- nis ẽt nõ significatiuis vt.a.b.c.itẽ.l. xl3.vlr̃ col.iiii.l.v.ptẽ.itẽ.l.xl.ꝛ ꝑut Car.xxv3.col.2.l.12.adc li ei añ equi pollet.itẽ.l.ix.ꝫ ꝑ sꝫ.itẽ l.xxviii.mo tu ꝑ mobili.itẽ.l.xxxiiii.adc vlẽs añ li sunt.itẽ.l.xlv.adc li eis.col.3.l.xi i añcedente.itẽ l.22.li ꝛ ꝑ lꝫ . itẽ.l.3vi. cãli.col.iiii.l.xlvi.vt diffinitio ꝑ in- diffinite. Cart.xxix.col.i.l.xxv.in ipm p se ꝑ li p se ipsum.itẽ.l.32.cccus col.2.l.vi.añcedente.col.iiii.l.30.alboꝝ Car.30.col.i.l.xiiii.3.ꝑ.2.itẽ.l.xvi ẽt ꝑ.ꝛ.itẽ.l.xlii.lege.sic.Nã ↄclusio dꝫ esse ista.Ergo a quodã a quo vr̃ lapis ꝛc.col.3.l.32.vacat li se ipsa.Car.xxxi col.2.l.xi.adc li ꝙ col.iii.l.xvii .ꝑ se se.lege se esse.itẽ.l.20. insolubile col. iiii.l.xvii.vacat li aliqd.Cart.32.col. i.l.v.adc li cũ.itẽ.l.xv.significet.itẽ.l. xxi.añ li nõ adc ergo li deus ẽ. itẽ.l. xxxvi id ꝑ est col.2.l.xlii.ꝛ ꝑut col. iiii.l.12.poꝛo .itẽ.l.23.ad li cum post li disiunctiẽ.itẽ.l.xxvii.ex.posito.itẽ.l. xl.ꝫ ꝑ ex̃. Car.xxxiii.col.i.l.xxxiiii. tũc.itẽ.l.xl.ad li tñ añ li est.itẽ col.2.l. xxxi.post li ergo ad li concedis . col. iiii.l.x.tota vacat. Car.xxxiiii.col. 3.l.xix.adc.li.a.post li sit.col.iiii.l.xl. cõcedis.cõcedis ꝓnegas negas.

¶Hec sunt noſtra castigatione digna indicata reliqua parte ipsum amice facile emendabis.

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Frater Johãnes v. odorp. lectori

Lector qui transis. paulisper siste legasqꝫ
Hoc opus insigne: dubiosos soluere nexus.
Si cupis in logicis: ꝛ scire intentio quid sit
Est labor egregij: siluestri prꝫyieriani
Felsinei studij: patribus quẽ dedicat almis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. A.6.5